

ΣΤΟ ΡΕΛΑΝΤΙ

ΟΡΓΑΝΩΣΟΥ ΣΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ

**ΟΣΟ ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΙΣ ΠΑΠΙΕΣ
ΕΙΜΑΣΤΕ ΣΤΟ ΣΤΟΧΑΣΤΡΟ
ΤΩΝ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ**

**ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΜΕ ΣΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ
ΔΥΝΑΜΩΝΟΥΜΕ ΤΙΣ ΦΩΝΕΣ ΜΑΣ**

ΨΗΤΟΠΩΛΕΙΑ
ΠΙΤΣΑΡΙΕΣ
CAFE

ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ
COURIER

**ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ 21 ΔΕΚΕΜΒΡΗ ΟΙ ΕΡΓΟΔΟΤΕΣ
ΟΦΕΙΛΟΥΝ ΝΑ ΚΑΤΑΒΑΛΛΟΥΝ
ΤΟ ΔΩΡΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ!**

Στις 7/10/2010 το εφετείο του άρθρου 15 (ειδικό δικαστήριο για συνδικαλιστές) άρει την συνδικαλιστική ασυλία και απολύει τον τότε πρόεδρο της Συνέλευσης Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου (ΣΒΕΟΔ) Αντρέα Γιαννάκη.

Η αφορμή ήταν πως υπερασπιζόταν τις ενστάσεις του σωματείου όσο αφορά την ακτινοβολία, την εντατικοποίηση, τον έλεγχο και την επιλεκτική αξιολόγηση που συνεπάγεται η χρήση του P.D.A.

Η μόνιμη επιδίωξη της ACS να απαλλάσσεται από τους μαχόμενους συνδικαλιστές επιτυγχάνεται, βαφτίζει το κρέας ψάρι και απολύει τον Αντρέα για τη συνολική του δράση με πρόφαση την άρνηση εργασίας.

Έξι χρόνια αργότερα και μετά την ακύρωση της απόφασης από το Συμβούλιο της Επικρατείας η υπόθεση παραπέμπεται και πάλι στο εφετείο.

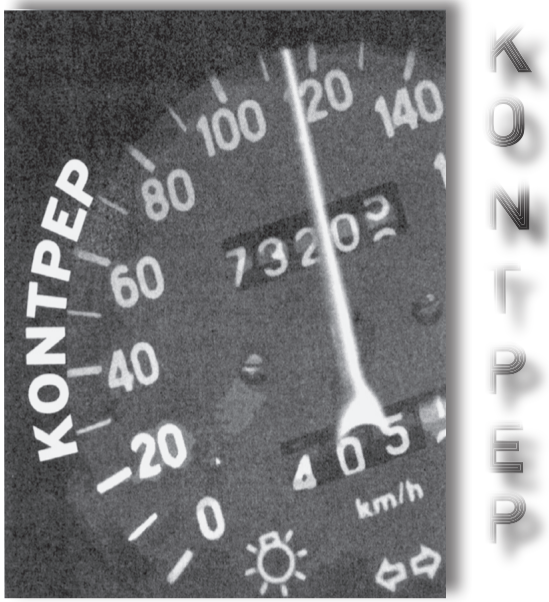
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- 🛵 Ποιοί είμαστε & γιατί αγωνιζόμαστε, σελ 2
- 🛵 Πόσο ξεφτιλισμένοι είναι; Για το ΔΣ της ΠΟΣΤ, σελ 2
- 🛵 Οδηγός δικαιωμάτων, σελ 3
- 🛵 Λάδι και Ρίγανη Γλυφάδας/FORKY'S/ CAFE KUDU/ EVEREST Αγ. Στεφάνου, σελ 4
- 🛵 Με αφορμή το νέο νομοσχέδιο για απολύσεις συνδικαλιστών, σελ 5
- 🛵 ΣΒΕΟΔ & ACS Courier, σελ 5
- 🛵 ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΜΕ ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΝΑΛΩΣΙΜΟΙ / ΕΡΓΑΤΙΚΑ «ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ», σελ 6-7
- 🛵 5 προτάσεις του ΣΕΒ, σελ 8
- 🛵 ΟΑΕΔ ή Αλλιώς: Η εκμετάλλευση δεν έχει όριο σελ 8

**ΔΙΚΑΙΩΣΗ
του ΑΠΟΛΥΜΕΝΟΥ,
απο την ACS,
ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΗ
Α. ΓΙΑΝΝΑΚΗ**

Έξι χρόνια αργότερα και μετά την επέλαση των μνημονίων ο αγώνας, ενάντια στην υποτίμηση της εργασίας και της ζωής μας είναι πιο επίκαιρος από ποτέ...

ΧΑΙΡΕΤΩ ΣΑΣ ΑΔΕΡΦΙΑ, ΚΕΝΤΑΥΡΟΙ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΤΟΥ * ΚΟΝΤΡΕΡ ΚΑΙ ΠΑΛΙ * ΜΕ ΜΙΑ ΓΝΩΣΤΗ ΕΙΚΟΝΑ * ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΕΜΑΣ ΤΟΥΣ ΔΙΤΡΟΧΟΥΣ * ΜΑΝΤΡΕΣ, ΦΡΑΧΤΕΣ, ΚΑΓΚΕΛΑ, ΚΑΜΕΡΕΣ ΚΑΙ ΣΙΔΕΡΕΝΙΕΣ ΠΟΡΤΕΣ * ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΝΤΑΙ ΤΑ ΦΥΛΛΑΔΙΑ * ΛΕΣ ΚΑΙ ΜΟΙΡΑΖΟΝΤΑΙ ΜΟΝΑ ΤΟΥΣ * ΚΑΙ ΠΡΟΣΟΧΗ Ο ΣΚΥΛΟΣ ΔΑΓΚΩΝΕΙ * ΚΑΘΕ ΕΞΩΠΟΡΤΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ * ΚΙ ΕΜΕΙΣ ΤΟ ΝΟΥ ΜΑΣ ΣΤΑ ΜΠΟΥΧΤΙΣΜΕΝΑ ΣΤΗ ΚΡΟΚΕΤΑ ΤΕΤΡΑΠΟΔΑ * ΜΑ ΑΝ ΤΟ ΚΑΛΩΣΚΕΦΤΕΙΣ * ΤΙΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΦΟΡΕΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΣΚΥΛΟΙ ΠΟΥ ΔΑΓΚΩΝΟΥΝ * ΑΛΛΑ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΤΟΥΣ * ΔΑΓΚΩΝΟΥΝ ΜΙΣΘΟΥΣ, ΕΝΣΗΜΑ, ΔΩΡΑ, ΥΠΕΡΩΡΙΕΣ ΚΑΙ ΝΥΧΤΕΡΙΝΑ * ΔΑΓΚΩΝΟΥΝ ΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ ΜΑΣ * ΚΙ ΕΧΩ ΑΡΧΙΣΕΙ ΝΑ ΠΙΣΤΕΥΩ ΠΩΣ ΤΑ ΔΙΠΟΔΑ ΕΧΟΥΝ ΒΑΛΕΙ ΤΗ ΤΑΜΠΕΛΑ ΓΙΑ ΞΕΚΑΡΦΩΜΑ * ΓΙΑ ΝΑ ΤΟ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙΣ ΑΠ' ΑΛΛΟΥ * ΚΙ ΑΠΟ ΑΛΛΟΥ ΝΑ ΣΟΥ ΕΡΧΕΤΑΙ * ΟΜΩΣ ΣΤΙΣ ΑΛΑΝΕΣ ΠΟΥ ΜΕΓΑΛΩΣΑ * ΟΠΟΤΕ ΜΙΑ ΑΓΕΛΗ ΑΠΟ ΚΟΠΡΙΤΕΣ ΞΕΣΑΛΩΝΕ ΣΤΗ ΓΕΙΤΟΝΙΑ * ΟΤΑΝ ΟΙ ΜΠΑΣΤΑΡΔΟΙ ΓΡΥΛΙΖΑΝ ΚΑΙ ΜΑΣ ΕΔΕΙΧΝΑΝ ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ ΤΟΥΣ * ΤΟΥΣ ΣΤΡΩΝΑΜΕ ΣΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ * ΑΡΜΑΤΩΜΕΝΟΙ ΜΕ ΤΟΝ ΠΑΙΔΙΚΟ ΜΑΣ ΠΟΛΕΜΟ * ΚΑΙ ΝΑ ΔΕΙΣ ΓΙΑ ΠΟΤΕ ΕΦΕΥΓΑΝ ΚΛΑΨΟΥΡΙΖΟΝΤΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΟΥΡΑ ΣΤΑ ΣΚΕΛΙΑ * ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΜΑΣ ΗΤΑΝ ΣΤΟ ΟΛΟΙ * ΚΑΙ ΣΤΟ ΜΑΖΙ * ΣΥΝΝΕΝΟΗΘΗΚΑΜΕ;

ανταγωνιστικά και κερδοφόρα. Το σίγουρο είναι πως η απομύζηση των εργαζομένων θα γίνεται όλο και πιο επιστημονικά.

Η κορύφωση του τεχνοκρατικού αφεντικάνικου παροξυσμού γίνεται στο τέλος που αναφέρουν «πάγιο αίτημα μας παραμένει η πρόωξη της νομοθετικής ρύθμισης ώστε να αποφασίζει το ΔΣ του ΕΛΤΑ για τις προσλήψεις εποχικού προσωπικού με σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου και επιδίωξης μας είναι το όριο ηλικίας των ΕΣΟΧ να μην ξεπερνά τα 40 χρόνια». Ξεκινώντας τον σχολιασμό με ένα ερώτημα: Αν οι συνδικαλιστές της ΠΟΣΤ θεωρούν ότι όσοι είναι άνω των 40 είναι ανίκανοι να εργαστούν, ποια η άποψή τους για τους μόνιμους οι οποίοι στη συντριπτική τους πλειψηφία είναι πάνω των συνδικαλιστών; Για να εμπειδίσουμε καλύτερα, αυτοί οι τύποι που είναι όλοι τους «βύσματα», που κοιτούν πως να βολεύουν του κώλους τους και τους ψηφοφόρους τους, που τα έχουν «πλακάκια» με τους προϊστάμενους/διευθυντές, που βρίσκουν τρόπους να μετακυλούν την εργασία τους σε άλλους «νεότερους» συναδέλφους και να πληρώνονται με παχυλούς μισθούς, που είναι διαπλεκόμενοι με την κομματική τους ταυτότητα. Αυτοί οι τύποι μαζί με τους υπόλοιπους του ΔΣ των ΕΛΤΑ θέλουν να αποφασίζουν για τις προσλήψεις. Αυτό βρωμάει ρουσφέτι, γλύψιμο και φτιάχνει κομματικούς στρατούς και πελατειακές σχέσεις εξάρτησης. Ενώ η πρόταση για το όριο ηλικίας είναι πέρα και ενάντια σε όλους εμάς τους εργαζόμενους, δεν είναι απλά βαθιά αντεργατική αλλά και απάνθρωπη. Για αυτούς τους συνδικαλισταράδες οι άνω των 40 δεν είναι παραγωγικοί... είναι γέρικα άλογα που μάλλον χρειάζονται εκτέλεση ή να μένουν άνεργοι. Εκφράζοντας όσο καλύτερα μπορούν την ελεύθερη αγορά, τους τεχνοκράτες και τους γιάπηδες αυτοί οι τύποι γίνονται φερέφωνα τους, ενώ υποτίθεται πως θα έπρεπε να είναι απέναντί τους. Και επειδή έχουμε δουλέψει στα ΕΛΤΑ ως «έκτακτο προσωπικό», γνωρίζουμε από τα μέσα την σήψη των συνδικαλιστών: πολυλογάδες, βολεμένοι, υψηλόμισθοι, τομείς με πολλές συντάξεις και επιδόματα, ενώ η συναδελφικότητα και η αλληλεγγύη, τους είναι άγνωστες λέξεις.

Το ΔΣ της ΠΟΣΤ αποτελεί τον κανόνα σε ένα σάπιο συνδικαλιστικό σύστημα, που και αυτό με τη σειρά του επι της ουσίας, στηρίζεται στη μνημόνια. Αυτοί οι λαοπλάνοι δεν πιάνουν τις θέσεις του με τη βία. Πολλοί κάθονται σκυφτοί μπροστά τους και αυτοί ανεβαίνουν στις πλάτες τους. Κάποιοι τους ψηφίζουν, κάποιους βολεύουν και πάει λέγοντας.

Εμείς, οι Σβεοδίτες, συνδικαλιστές βάσης στεκόμαστε απέναντί τους, τους φτύνουμε και προσπαθούμε να στήσουμε αναχώματα στον καιρό της γενικής και άτακτης οπισθοχώρησης, με τις μικρές μας δυνάμεις, όλοι μαζί, ο ένας για τον άλλον. Εσύ, με ποιους είσαι;

Ποίοι είμαστε & γιατί επιμένουμε...

Η εφημερίδα που κρατάς στα χέρια σου είναι μια έκδοση του **σωματείου Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου (ΣΒΕΟΔ)**. Το ΣΒΕΟΔ δημιουργήθηκε την άνοιξη του 2007 και σε αυτό μπορούν να συμμετέχουν ελεύθερα όσοι και όσες εργάζονται πάνω σε μηχανάκια, εξωτερικοί, διανομείς/ντελίβερι και κούριερ. Μέσα από το σωματείο αγωνιζόμαστε για να βελτιώσουμε τις συνθήκες εργασίας και της ζωής μας συνολικότερα. Κουρασθήκαμε να τρέχουμε όλοι μαζί στο δρόμο και να είμαστε μόνοι μπρος στις αυθαιρέσεις κάθε εργοδότη. Είπαμε να οργανωθούμε και να μην περιμένουμε να χιονίσει για να δούμε μια άσπρη μέρα.

Στο σωματείο δε θα βρεις συνδικαλιστές σε καρέκλες, δε θα βρεις έτοιμες "συνταγές" για εκτέλεση, δε θα συναντήσεις την αδιαφορία και την απαξίωση ενός ξεπουλημένου και απαρχαιωμένου "μηχανισμού", δε θα βρεις υπεράνθρωπους. **Στο σωματείο θα συναντήσεις και άλλους εργαζόμενους σαν και εσένα που βιώνουν παρόμοιες συνθήκες εργασίας και ζωής, θα μοιραστείς σκέψεις, αγωνίες, σχέδια, προβληματισμούς και θα συνδιοργανώσεις δράσεις, εκδηλώσεις, κείμενα, παραστάσεις διαμαρτυρίας, μοτοπορείες κ.α.** Δε θα σου βρει κανείς τη λύση, αντιθέτως μέσα από την κουβέντα τη λύση τη βρίσκουμε ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ. Όταν λες ότι τίποτα δεν αλλάζει δένεις τον χαλκά πιο σφικτά στο λαιμό σου. Οπότε μη λες ότι τίποτα δεν αλλάζει. Σκέψου ότι στα 8 χρόνια παρουσίας έχουμε δώσει δεκάδες αγώνες ενάντια σε μικρά ή μεγάλα αφεντικά και μετράμε αρκετές νίκες, νίκες που χωρίς το σωματείο όχι μόνο δε θα υπήρχαν, αλλά οι εργοδότες θα συνέχιζαν να αυθαιρετούν με τον ίδιο αλαζονικό τρόπο. **Μαζευόμαστε κάθε Σάββατο στις 18:00 στην ομήρου Σκυλίτση 10, στα Εξάρχεια.** Ενώ για όσους αρέσκονται να σερφάρουν υπάρχει και η ιστοσελίδα του σωματείου www.sveod.gr. Τα υπόλοιπα από κοντά.

Πόσο ξεφτιλισμένοι μπορεί να είναι οι γραφειοκράτες της ΠΟΣΤ, μέτοχοι στην εταιρεία ΤΑΧΥΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΕΛΤΑ ΑΕ;

Μέχρι εκεί που δεν φτάνει ο νους του εργαζόμενου είναι η απάντηση.

Ήρθε στα χέρια μας μια ανακοίνωση του διοικητικού συμβουλίου (ΔΣ) της ΠΟΣΤ (Πανελλήνια Ομοσπονδία Σωματείων Ταχυδρομικών), που εκδόθηκε στις 12/03/2014. Οι ξεφτιλισμένοι συνδικαλιστές των ΕΛΤΑ, φανατικοί οπαδοί της ανάθεσης, της ψηφοθηρίας των ρουσφετιών, σάρκα από τη σάρκα του σάπιου συστήματος, μέσα από αυτή την ανακοίνωση απευθύνονται προς τους συνεταιρούς τους, την διοίκηση των ΕΛΤΑ.

Στην αρχή της ανακοίνωσης αναφέρουν πως: «*τέθηκαν οι βασικοί άξονες και οι θέσεις μας που διασφαλίζουν τη βιωσιμότητα, την ανάπτυξη, την ανταγωνιστικότητα και τον εκσυγχρονισμό του ταχυδρομείου.*» Την ίδια ακριβώς γλώσσα χρησιμοποιούν οι τεχνοκράτες, οι πολιτικοί, οι δανειστές του ελληνικού κράτους, οι τραπεζίτες, αλλά ακόμα και ένα μικρό αφεντικό. Ο Καθένας από αυτούς απαιτεί την θυσία μας «ώστε το κράτος/η οικονομία/η επιχείρηση/το μαγαζάκι να πάει καλά» ... Το ξέρουν και οι πότερες πως το κέρδος έρχεται από την εκμετάλλευση, από το στύψιμο των εργαζομένων. Το ΔΣ της ΠΟΣΤ στο ρόλο του χαλίφη, του τεχνοκράτη-επιστάτη με το μαστίγιο, που στοχεύει στην κερδοφορία της επιχείρησης με κάθε μέσο. Που ακούστηκε σωματεία και οι συνδικαλιστικοί φορείς να παρέχουν συμβουλές προς τους εργοδότες για να γίνει πιο εντατική η εκμετάλλευση μας και πιο κερδοφόρα η επιχείρηση; Όλα αυτά τα χρόνια βιώνουμε την απόλυτη επίθεση από τους εργοδότες. Είμαστε δύο διαφορετικά μέτωπα που τα συμφεροντά μας είναι σε σύγκρουση και προσπαθούμε καθημερινά να κρατάμε την αξιοπρέπεια μας. Πόσο πουλημένος συνδικαλιστής πρέπει να είσαι ώστε να μιλάς και να σκέφτεσαι ως εργοδότης, την σήμερον ημέρα;

Την απάντηση την δίνουν οι ίδιοι όταν αναφέρουν στην κατάπτυστη ανακοίνωση τους: «*Δεδομένου πως η ΠΟΣΤ, εκτός του ότι συμμετέχει στο μετοχικό κεφάλαιο στις ΤΑΧΥΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΕΛΤΑ ΑΕ...*». **Μιλάνε από την θέση των αφεντικών. Κάτι τελείως epaisxunτο και ενάντια σε κάθε εργατική και ταξική ηθική και συνείδηση.** Όμως, τουλάχιστον, έτσι εξηγείται η ωμότητα, των προτασών τους προς τους τα ΕΛΤΑ ΑΕ. Όποιος έχει εργαστεί στις ταχυμεταφορές των ΕΛΤΑ γνωρίζει το καθεστώς που επικρατεί εκεί μέσα: πίεση, εντατικοποίηση, συνεχόμενες συμβάσεις ορισμένου χρόνου, κυνήγι του συνδικαλισμού βάσης (π.χ στα Ιωάννινα), και κάθε λογής αυθαιρεσία.

Συνεχίζοντας, το ίδιο εμετικά και ξεφτιλισμένα, ζητούν «*στελέχωση του οργανισμού*» που «*μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει τίποτα*». Υπονοώντας, πως αν γεμίσει ο οργανισμός με συγχρονους μαντζαρέους, στελέχη που βλέπουν νούμερα, καμπύλες και λογιστικά στοιχεία, τα ΕΛΤΑ θα γίνουν

νικών θέσεων σε ταχυδρομικά γραφεία και μονάδες διανομής, όπου υπάρχει μεγαλύτερη ανάγκη. Πάγιο αίτημα μας παραμένει η πρόωξη της νομοθετικής ρύθμισης, ώστε να αποφασίζει το ΔΣ του ΕΛΤΑ για τις προσλήψεις εποχικού προσωπικού με σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου και επιδίωξη μας είναι το όριο ηλικίας των ΕΣΟΧ να μην ξεπερνά τα 40 χρόνια.

Όμως ο δρόμος μας δεν είναι «στρωμένος με ρόδα».

Υπάρχουν παρελκυστικές πράξεις που επιδιώκουν να αποτρέψουν την υλοποίηση των δεσμεύσεων που έχουμε πιάσει. Βέβαια συμπεριφέροντα, πάντοτε υπήρχαν, κάποιοι που δεν ήθελαν και συνεχίζουν να μην βέλουν τη βιωσιμότητα και την ανάπτυξη του Ταχυδρομείου, χρησιμοποιούν διάφορα προσχήματα, βάζουν εμπόδια, υποννοούν την υλοποίηση των δεσμεύσεων.

Κάτι τέτοιο παρατηρείται στο θέμα των Ταχυμεταφορών ΕΛΤΑ που είναι πρωτεύον ζήτημα για μας.

Πάγιο αίτημα μας ήταν και παραμένει η πλήρης και άμεση ενσωμάτωση των Ταχυμεταφορών στη μητρική εταιρεία. Κοινή θέση όλων μας είναι, ότι η βιωσιμότητα, η ανάπτυξη του Ταχυδρομείου και η διασφάλιση της λειτουργίας του με αποτελεσματικότερο τρόπο, είναι άμεσα συσφρασμένη με την ολοκλήρωση της ενσωμάτωσης των Ταχυμεταφορών. Έχουμε ενημερώσει όλους τους αρμόδιους για την αναγκαιότητα αυτή.

Έχουμε εργαλέσει όλους τους αρμόδιους να αναλάβουν τις ευθύνες τους.

Προς την κατεύθυνση αυτή, στις 8 Απριλίου αποστείλαμε **εξώδικη δήλωση προς τον Πρόεδρο, τον Διευθύνοντα Σύμβουλο και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου των Ταχυμεταφορών και τους βέταμε, για ακόμη μια φορά, προ των ευθυνών τους.**

Σε αυτήν επισημόναμε ότι:

«Οι εργαζόμενοι στην ΤΑΧΥΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΕΛΤΑ Α.Ε. έχουν δώσει μέχρι σήμερα, ότι καλύτερο μπορούσαν για την επίλυση και ανάπτυξη της και συνεχίζουν να το κάνουν, ενώ η Διοίκηση σας όχι μόνο δεν το αναγνωρίζει, αλλά αντιθέτως εφαρμόζει τακτικές με αρνητικά αποτελέσματα τόσο για την εταιρεία, όσο και τους εργαζόμενους σε αυτήν.

Δεδομένου, ότι η ΠΟΣΤ εκτός από το ότι συμμετέχει στο μετοχικό κεφάλαιο στις ΤΑΧΥΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΕΛΤΑ Α.Ε., εκπροσωπεί σε δεύτερο βαθμό ΟΛΟΥΣ τους εργαζόμενους της εταιρείας και ως εκ τούτου, έχει εννομο συμμετοχή και υποχρέωση να παρακολουθεί και να παρεμβαίνει στις εξελίξεις που αφορούν τη θυγατρική του Ομίλου ΕΛΤΑ και τους εργαζόμενους της.

ΟΔΗΓΟΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΜΙΣΘΟΣ/ΗΜΕΡΟΜΙΣΘΙΟ/ΕΡΓΑΤΟΥΡΑ

ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΕΝΑΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΔΙΚΥΚΛΟΥ

Πριν προτρέξεις να απαντήσεις 'μα φυσικά ένα δίκυκλο, γνώση της περιοχής, σβελτάδα κλπ, σκέψου. Αυτά είναι ιδιότητες που ζητούν τα αφεντικά. **Τι όμως χρειαζόμαστε εμείς; Μα φυσικά ό,τι και κάθε εργαζόμενος: ένα οδηγό δικαιωμάτων.**

Στις 22 Απρίλη συμπληρώθηκαν έξι χρόνια μνημονίου. Μια λέξη που αντηχεί διαφορετικά στα αυτιά του καθενός. Για κάποιους (τους εργοδότες μας λόγω χάρη), ήταν ευκαιρία. Για μας ήταν απλά μια συγκυρία. Ήταν η συγκυρία που η εκμετάλλευση, λέξη της οποίας την σημασία γνωρίσαμε από το πρώτο μεροκάματο που κάναμε, απέκτησε μια ακαλίνωτη ορμή, ξέφυγε από κάθε όριο. Με πρόσχημα την κρίση είδαμε την όρεξη των εργοδοτών μας για πλούτο να γίνεται όλο και πιο ακόρταγη, πατώντας όλο και πιο επιτακτικά, όλο και πιο σταθερά πάνω στα σκυμμένα μας κεφάλια.

Τα φοροεπιδρομικά μέτρα των ντόπιων κυβερνήσεων και των υπερεθνικών οργάνων μιας αρπακτικής ελίτ δεν τους ήταν αρκετά. Οι ψηφισμένοι νόμοι που αποσάρθρωσαν μέρα τη μέρα και μήνα το μήνα κατακτήσεις και δικαιώματα που κερδήθηκαν με το αίμα των εργατικών αγώνων, δεν τους έφταναν. Εφάρμοσαν κι εξακολουθούν να εφαρμόζουν ένα παράλληλο άτυπο δικό τους μνημόνιο που δεν τηρεί κανένα απολύτως πρόσχημα. Ούτε αυτό της νομιμότητας, που δεν είναι τίποτα άλλο παρά το μίνιμουμ. Δουλεύουμε πια για πενταροδεκάρες, εντελώς ή μερικώς ανασφάλιστοι. Κάνουμε κάθε δουλειά που χρειάζεται το μαγαζί πέρα από αυτή για την οποία προσληφθήκαμε (είμαστε διανομείς αλλά πλένουμε, καθαρίζουμε, κουβαλάμε, πάμε τσιγάρα, κάνουμε τα ψώνια του μαγαζιού ή βγάζουμε τα σκουπίδια). Δεν μας σέβεται κανείς. Το τηλέφωνο χτυπάει όποτε το μαγαζί μας «έχει ανάγκη» λες κι εμείς δεν έχουμε ανάγκες για ανθρώπινες στιγμές ξεκούρασης και προσωπικού χρόνου μετά το πέρας του ωραρίου μας. Κι ενώ μας ζτάνε να είμαστε «ευέλικτοι», να κάνουμε δηλαδή τα πάντα αδιαμαρτύρητα, στην πραγματικότητα εννοούν να είμαστε άκαμτοι όπως το κούτσουρο που όσο κι αν το χτυπάς συνεχίζει να στέκεται ακούνητο μέχρι το επόμενο χτύπημα.

Έχει έρθει ο καιρός να κάνουμε κι εμείς την κρίση ευκαιρία, όχι όπως την εννοούν αυτοί αλλά όπως μπορούμε να την αντιληφθούμε εμείς. Ευκαιρία για να σηκώσουμε το κεφάλι και να αντικρύσουμε το μέλλον μας περήφανα, όχι φοβισμένα ούτε παθητικά. Να αντεπιθεθούμε στη λεηλασία της ζωής μας, όπως την έχουν οργανώσει, ξεκινώντας μέσα από τους χώρους εργασίας μας. Να πάσουμε να δεχόμαστε το κάθε τι αδιαμαρτύρητα ή απλά μουρμουρίζοντας μεταξύ μας. Να μην περιμένουμε κάποιους σωτήρες να μπουκ στα υποργεία για να μας χαρίσουν αυτό που ποτέ δεν μας χάρισαν. Να δούμε στο συνάδελφο δίπλα μας ένα σύμμαχο κι όχι έναν ανταγωνιστή. Με οργάνωση σε σωματεία βάσης, με αλληλεγγύη και συσπείρωση ενάντια σε κάθε αυθαιρεσία των εργοδοτών μας, με καταγγελίες στις επιθεωρήσεις εργασίας, με απεργίες, με εργατικές διεκδικήσεις, με μια συνολικά ανυποχώρητη στάση αξιωματικής. Έχει έρθει ο καιρός να θυμηθούμε επιτέλους τα δικαιώματά μας, να αγωνιστούμε για αυτά και να τα εμπλουτίσουμε με περισσότερα. **Αυτός είναι και ο στόχος αυτής εδώ της στήλης. Να γίνει ένας οδηγός δικαιωμάτων.**

ΜΙΣΘΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΜΝΗΜΟΝΙΟΥ

Οι αμοιβές μπορούν να καθορίζονται πλέον και χωρίς τη συμφωνία των εργαζομένων, οι συμβάσεις από συλλογικές έχουν γίνει πια ατομικές, ή επιχειρησιακές, και σπάνια υπογράφονται συμβάσεις που καλύπτουν ενιαία έναν κλάδο εργασίας.

Μέσα στο σκηνικό αυτό, οι εργαζόμενοι θα πρέπει να είναι ενημερωμένοι περισσότερο από κάθε άλλη φορά, ώστε να ξέρουν τι μπορούν να διεκδικήσουν, τι δικαιούνται, πότε δεν δικαιολογούνται μειωμένες αποδοχές αλλά και τι επιδόματα πρέπει να παίρνουν ανάλογα με την οικογενειακή τους κατάσταση και την εργασιακή εμπειρία που διαθέτουν.

Τα 10 πράγματα που πρέπει να ξέρουν οι εργαζόμενοι για το μισθό τους (5νθήμερο, 8ωρο) είναι:

ΒΑΣΙΚΟΣ ΜΙΣΘΟΣ: Ο βασικός μισθός της Εθνικής Σύμβασης Εργασίας για νεοπροσλαμβανόμενο υπάλληλο άνω των 25 ετών, χωρίς προϋπηρεσία και χωρίς ειδικότητα, για 5νθήμερο, οκτάωρη εργασία, είναι τα 586,08 ευρώ μικτά και 644,68 ευρώ αν είναι παντρεμένος, οπότε δικαιούται προσαύξηση 10%, ή 58,6 ευρώ με επίδομα γάμου.

ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ: Τα καθαρά είναι αυτά που προκύπτουν μετά τις ασφαλιστικές κρατήσεις, που είναι για τους περισσότερους 15,5%, ήτοι 6,67% για κύρια ασφάλιση, 3% για επικουρική, 1,83% για ΟΑΕΔ (ανεργία) 2,55% για ασθένεια, 1,35% για εργατική εστία (κοινωνικός τουρισμός), 0,10% για λογαριασμό κατάρτισης (ΛΑΕΚ). Για τα βαρέα επιπλέον κράτηση 2,20%. Οι κρατήσεις γίνονται στο βασικό μισθό και όχι στα επιδόματα. Δηλαδή ο παντρεμένος με 644,6 ευρώ, έχει ασφαλιστικές κρατήσεις στα 586,08 ευρώ, οπότε οι καθαρές προ φόρου αποδοχές του διαμορφώνονται ως εξής: 586,08 X 15,5% = 90,84 ευρώ. Οπότε 586,08 - 90,84 = 495,25 ευρώ. Σε αυτό το ποσό προστίθεται το επίδομα γάμου 10% που υπολογίζεται όμως στις μικτές αποδοχές των 586,08 ευρώ (58,6 ευρώ). Οπότε το σύνολο των καθαρών αποδοχών είναι 495,25 ευρώ + 58,6 ευρώ = 553,84 ευρώ.

ΚΑΤΩ ΑΠΟ 25 ΕΤΩΝ: Για τους κάτω των 25 ετών ο μισθός είναι 510,95 ευρώ/μήνα. Και μετά τις ασφαλιστικές εισφορές είναι 431,75 ευρώ (510,95 X 15,5% = 79,19 ευρώ και επομένως 510,95 - 79,19 = 432,75 ευρώ).

ΤΡΙΕΤΙΕΣ: Οσοι αμείβονται με τα 586,08 ευρώ/μήνα δικαιούνται επίδομα 10% για κάθε κλεισμένη τριετία. Δηλαδή τα 586,08 θα πάρουν την πρώτη τριετία (10%) όταν συμπληρωθούν 3 έτη από την πρόσληψη. Στα 6 συμπληρωμένα έτη θα πάρουν άλλο ένα 5% και στα 9 έτη ακόμη 5%. Υπάλληλος με 10 χρόνια προϋπηρεσίας που προσλαμβάνεται σε άλλον εργοδότη δικαιούται 586,08 με προσαύξηση 30% για τις τρεις τριετίες που έχει συμπληρώσει, άρα 761,90 ευρώ.

ΜΕΧΡΙ ΤΟ 2012: Το επίδομα τριετιών έχει παγώσει από τις 14/2/2012. Αυτό σημαίνει ότι για όσους είχαν μέχρι τότε συμπληρωμένες τρεις τριετίες (9 χρόνια) σταματούν εκεί και για την εργασία ή τα χρόνια προϋπηρεσίας που «γράφουν» από 14/2/2012 και μετά, δεν θα έχουν προσαύξηση 10% επί του βασικού τους μισθού. Δηλαδή υπάλληλος με 9 χρόνια ως το Φεβρουάριο του 2012 και σήμερα με 12 χρόνια, δικαιούται επίδομα για τα 9 χρόνια και όχι για τα άλλα 3.

ΝΕΟΠΡΟΣΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΟΙ: Για τους νεοπροσλαμβανόμενους από 14/2/2012 και μετά, δεν χορηγούνται επιδόματα προϋπηρεσίας.

ΠΑΛΙΕΣ ΚΛΑΔΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ: Για τους μισθωτούς που είχαν κλαδική σύμβαση (π.χ. λογιστές, τραπεζοϋπάλληλοι, κ.λπ) και η σύμβαση αυτή έληξε αλλά δεν ανανεώθηκε, καταβάλλονται πλέον μόνον 4 επιδόματα: Επίδομα τέκνων (5% για κάθε παιδί). Επίδομα προϋπηρεσίας (ανάλογα με το κλιμάκιο που είχαν βάσει ετών εργασίας). Επίδομα σπουδών (5% για κάθε έτος σπουδών με ανώτατο το 25% για ΤΕΙ, ΑΕΙ, ΚΑΤΕΕ, ή 18% για πτυχίο ΑΕΙ και 13% για ΤΕΙ, ανάλογα με το τι ίσχυε σε κάθε κλαδική σύμβαση) Ανθυγιεινό επίδομα που είναι ανάλογο με την ειδικότητα. Στο Δημόσιο το επίδομα καταβάλλεται σε τρεις κατηγορίες με 150 ευρώ το μήνα, για όσους ανήκουν στην πρώτη κατηγορία, 70 ευρώ για τις ειδικότητες της δεύτερης και 35 ευρώ για τις ειδικότητες της τρίτης κατηγορίας. Στον ιδιωτικό τομέα, το ανθυγιεινό πάει ως ποσοστό επί του μισθού (5%, 10%, 12%).

ΜΟΝΟΜΕΡΗΣ ΜΕΙΩΣΗ ΜΙΣΘΟΥ: Ο μισθός μπορεί να μειωθεί και χωρίς τη συμφωνία του εργαζόμενου, στις ακόλουθες περιπτώσεις: α) όταν ο εργοδότης επικαλείται μείωση τζίρου με στοιχεία τα οποία προσκομίζει στην Επιθεώρηση Εργασίας και αφού προηγουμένως ενημέρωσε το προσωπικό του. Σε αυτή την περίπτωση μπορεί -αφού δεν υπήρξε συμφωνία στο προσωπικό- να επιβάλλει μείωση μισθών με εκ περιτροπής εργασία για διάστημα ως 6 μήνες. β) όταν υπάρχει κλαδική σύμβαση που έχει λήξει και δεν έχει ανανεωθεί. Σε αυτή την περίπτωση οι εργαζόμενοι που είχαν κλαδική σύμβαση και είναι στον ίδιο εργοδότη, ή προσλαμβάνονται σε άλλον εργοδότη, χάνουν αυτομάτως τα επιδόματα που προέβλεπε η παλιά τους σύμβαση και δικαιούνται μόνον 4 (σπουδών, παιδιών, προϋπηρεσίας, ανθυγιεινό). Ενώ ο βασικός τους μισθός μπορεί να καθορίζεται στα όρια της Εθνικής Σύμβασης (586,08 ευρώ) ακόμη και αν ο βασικός της κλαδικής τους σύμβασης ήταν υψηλότερος.

ΥΠΕΡΩΡΙΕΣ: Οι εργαζόμενοι δικαιούνται αποζημίωση για υπερωριακή εργασία, για νυχτερινή απασχόληση και για εργασία Κυριακής ή Αργίας. Η νομοθεσία προβλέπει προσαύξηση 75% στο ωρομίσθιο για εργασία Κυριακής ή Αργίας, προσαύξηση 25% για νυχτερινή εργασία, προσαύξηση 20% για τις υπερωρίες από τις 40 ως τις 43 ώρες την εβδομάδα, 40% για την υπερωρία από τις 43h ως την 45h ώρα και 80% για τις λεγόμενες «παράνομες» υπερωρίες, δηλαδή πέραν της 46ης ώρας.

ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ: Με ατομική σύμβαση εργασίας, ο μισθός είναι ελεύθερα διαπραγματεύσιμος. Ο εργαζόμενος μπορεί να συμφωνήσει ότι θέλει με τον εργοδότη. Δεν υπάρχουν περιορισμοί. Το ελάχιστο ποσό όμως δεν μπορεί να είναι κάτω από τα 586,08 ευρώ για τους άνω των 25 ετών και κάτω των 510,95 ευρώ για τους κάτω των 25 ετών. Ενας εργαζόμενος με 15 χρόνια δηλαδή που έπαιρνε 2.000 ευρώ με παλιά σύμβαση, μπορεί με ατομική σύμβαση να πέσει μέχρι τα 586,08 ευρώ στο βασικό μισθό και από εκεί και πάνω να πάρει μόνον την προϋπηρεσία, αν την αναγνωρίσει ο νέος εργοδότης. Στις άδειες όμως η προϋπηρεσία αναγνωρίζεται υποχρεωτικά και με ατομική σύμβαση.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΑΝΩ ΤΩΝ 25 ΕΤΩΝ			
Χρόνια	Μικτός Μισθός	Επίδομα Τριετίας	Επίδομα Γάμου
0- 3	586,08	0	58,61
3-6	586,08	58,61	58,61
6-9	586,08	117,22	58,61
9 +	586,08	175,82	58,61

ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΜΕΧΡΙ 25 ΕΤΩΝ			
Χρόνια	Μικτός Μισθός	Επίδομα Τριετίας	Επίδομα Γάμου
0- 3	510,95	0	51,1
3 +	510,95	51,1	51,1

*Και οι 4 πίνακες αφορούν 5νθήμερο, 8ωρο.

ΕΡΓΑΤΟΤΕΧΝΙΤΕΣ ΑΝΩ ΤΩΝ 25 ΕΤΩΝ						
Χρόνια	Πρόϋπηρεσίας	Μικτό Ημερομίσθιο	Επίδομα Τριετίας	Επίδομα Γάμου	Σύνολο Αγώνων	Σύνολο Εγγαμίων
0- 3		26,18	0	2,62	26,18	28,8
3-6		26,18	1,31	2,62	27,49	30,11
6-9		26,18	2,62	2,62	28,8	31,42
9-12		26,18	3,93	2,62	30,11	32,73
12-15		26,18	5,24	2,62	31,42	34,04
15-18		26,18	6,55	2,62	32,73	35,35
18 +		26,18	7,85	2,62	34,03	36,65

ΕΡΓΑΤΟΤΕΧΝΙΤΕΣ ΜΕΧΡΙ 25 ΕΤΩΝ						
Χρόνια	Πρόϋπηρεσίας	Μικτό Ημερομίσθιο	Επίδομα Τριετίας	Επίδομα Γάμου	Σύνολο Αγώνων	Σύνολο Εγγαμίων
0- 3		22,83	0	2,28	22,83	25,11
3-6		22,83	1,14	2,28	23,97	26,25
6 +		22,83	2,28	2,28	25,11	27,39

11/2016: παρέμβαση στο ΙΚΑ Γλυφάδας για εργατικό ατύχημα

ΑΜΕΣΗ ΔΙΚΑΙΩΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΑΜΑΡΤΩΛΟ ΙΚΑ ΓΛΥΦΑΔΑΣ

Γίνεται να βρεθεί ένας εργαζόμενος τραυματισμένος σε ένα δρόμο ντυμένος με τα ρούχα ενός ψητοπωλείου και μάλιστα έχοντας δίπλα του ένα μηχανάκι του ίδιου ψητοπωλείου και μάλιστα με την κούτα πάνω και μάλιστα γεμάτη σουβλάκια και μάλιστα... και να μην είναι εν ώρα εργασίας; Η απάντηση σύμφωνα με το ΙΚΑ Γλυφάδας είναι ΝΑΙ.

As πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή. Ο συνάδελφος Γαλιάνης Μπαλάσης εργαζόταν στο σουβλατζίδικο “**Λάδι και ρίγανη**” ως διανομέας-μπουφетζής. Η εταιρία “**SQUID P.C.**” (ελληνιστί “**ΚΑΛΑΜΑΡΙ Ι.Κ.Ε.**”), χρησιμοποιώντας διάφορες δικαιολογίες, δεν του έδωσε να υπογράψει χαρτιά πρόσληψης. Βέβαια, είχε κάνει την πρόσληψή του **πλαστογραφώντας** την υπογραφή του και δηλώνοντας το ένα τρίτο μόνο των αληθινών ωρών που αυτός εργαζόταν.

Η εταιρία είχε στην ιδιοκτησία της ΈΝΑ μηχανάκι με το οποίο και γινόταν η διανομή. Στις 17/11/2015 χτύπησε τον συνάδελφο ένα αμάξι, ενόσω αυτός, οδηγώντας αυτό το μηχανάκι, πήγαινε να παραδώσει μια παραγγελία κατ’ οίκον εκ μέρους της, με αποτέλεσμα να τραυματιστεί σοβαρά. Και για εκείνη την ημέρα, η SQUID δήλωνε ως συνήθως για τον συνάδελφο ρεπό, γι’ αυτό και, όσο αυτός νοσηλεύεται στο νοσοκομείο, δήλωσε στο ΚΕΠΕΚ πως το ατύχημά του συνέβη δέχθεν κατά τη μετάβασή του για έκτακτη ανάλυση εργασίας και όχι το αληθές, δηλαδή κατά την εκτέλεσή της.

Όλα αυτά ο συνάδελφος τα κατήγγειλε στο ΣΕΠΕ και το ΙΚΑ Γλυφάδας, προσκομίζοντας παράλληλα το Δελτίο της Τροχαίας (όπου καταγράφηκε ακόμα και η κούτα του “**Λάδι και ρίγανη**”), υπεύθυνη δήλωση πελάτη που επιβεβαιώνει ότι ο συνάδελφος εργαζόταν ακόμα μία ημέρα που και για την οποία η SQUID τον δήλωνε ρεπό κ.α. και περίμενε δικαίωση.

Παρόλα αυτά στις 13/04/2015 το ΙΚΑ Γλυφάδας έβγαλε μία απίστευτη απόφαση. Ήταν απορριπτική για τον συνάδελφο, αγνώντας προκλητικότερα όλα τα αποδεικτικά που αυτός προσκόμισε, απορρίπτοντας αδικαιολόγητα όλους τους βάσιμους ισχυρισμούς του και κάνοντας δεκτή την ιστορία της εταιρίας που ακόμα και ένα παιδί Δημοτικού μπορεί εύκολα να καταλάβει ότι δε στέκει λογικά και είναι κατασκευασμένη.

Απίστευτο ακόμα είναι το γεγονός πως ενώ το ΣΕΠΕ, με την ίδια καταγγελία περί πλαστογραφίας έστειλε αμέσως την SQUID και τον εκπρόσωπό της Δημήτρη Φλωράκη στον Εισαγγελέα, το ΙΚΑ Γλυφάδας όχι μόνο δεν έπραξε το ίδιο ως όφειλε σύμφωνα με τη νομοθεσία, όχι μόνο δεν αγνόησε έστω τα πλαστογραφημένα αυτά έγγραφα, αλλά δε δίστασε να βασίσει την απόφαση του σε αυτά!

Είναι προφανές πως όσον αφορά το ΙΚΑ Γλυφάδας, οι νόμοι δεν ισχύουν για τους ισχυρούς.

ΑΜΕΣΗ ΔΙΚΑΙΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥ ΩΣ ΠΡΟΣ

- ▶ ΤΗΝ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ
- ▶ ΤΙΣ ΩΡΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΝΑ ΗΜΕΡΑ
- ▶ ΤΙΣ ΗΜΕΡΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΝΑ ΕΒΔΟΜΑΔΑ
- ▶ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΤΥΧΗΜΑΤΟΣ ΩΣ ΕΡΓΑΤΙΚΟ
- ▶ ΑΜΕΣΗ ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΕΠΙΔΟΜΑΤΟΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ

Ο συνάδελφος εν τέλει δικαιώθηκε από την 2βάθμια επιτροπή του ΙΚΑ και προετοιμάζεται -μαζί του και εμείς- για τις υπόλοιπες διεκδικήσεις.

03/2016: Παρέμβαση στο κατάστημα FORKY'S για ΑΝΑΚΛΗΣΗ ΕΚΔΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΠΟΛΥΣΗΣ

Στις 19 Φλεβάρη του 2016 η εργοδοσία των FORKY'S ενημέρωσαν τη συνάδελφό μας Μ.Κ. πως απολύεται. Η συγκεκριμένη απόλυση είναι ξεκάθαρα εκδικητική κι έρχεται ως απάντηση στην ανυποχώρητη στάση που επέδειξε η συνάδελφός μας, ενάντια στην καταπάτηση των εργασιακών της δικαιωμάτων. Για τη συνάδελφο το ποτήρι ξεχείλισε όταν η εταιρεία, αποθρασυμμένη πλέον, αποφάσισε να παρακάμψει απροκάλυπτα την εργατική νομοθεσία και να αλλάξει μονομερώς και καθ’ όλα παράνομα, τις ήδη υπογεγραμμένες συμβάσεις εργασίας. Δηλαδή να πεσοκόψει ακόμη περισσότερο το ήδη ελαστικοποιημένο ωράριο (4ωρα, 3ωρα) και να μειώσει τις «εργάσιμες» ημέρες από πέντε σε τέσσερις. Τη μείωση αυτή, η οποία επί της ουσίας είναι αναγκαστική άδεια άνευ αποδοχών, η εταιρεία προσπάθησε να την εμφανίσει ως «ρεπό» αποσιωπώντας το γεγονός πως οι εργαζόμενοι στα FORKY παίρνουν το ρεπό τους σταθερά, κάθε Σάββατο και πως με βάση την δήμερη σύμβασή τους, το δεύτερο ρεπό είναι παράνομο.

Η συνάδελφος με τη στήριξη ενός ακόμη εργαζόμενου κατέφυγε στις 17 Φλεβάρη του 2016 στο Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας (Σ.ΕΠ.Ε) καταγγέλοντας όλα τα παραπάνω. Δύο μέρες μετά τη προσφυγή στο Σ.ΕΠ.Ε, η διεύθυνση των FORKY'S απέλυσε τη συνάδελφο επικαλούμενη αόριστα κάποιους «άλλους λόγους», αρνούμενη πως κινήθηκε εκδικητικά για να κάμψει τη συνδικαλιστική της δράση. Στο Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας προσέφυγε και τρίτος συνάδελφος.

Εν τέλει η Επιθεώρηση Εργασίας δικαίωσε τους συναδέλφους σε δεύτερο βαθμό και στην εταιρία επιβλήθηκε πρόστιμο 3000 ευρώ για τη μη τήρηση της εργατικής νομοθεσίας. Επίσης, αναγκάστηκε να επαναπροσλάβει τους συναδέλφους με καινούρια σύμβαση, χωρίς τους καταχρηστικούς όρους που επέβαλε το αφεντικό, και πλήρη δικαιώματα.

Το Σωματείο πραγματοποίησε παρέμβαση στο κατάστημα της Ιησοκράτους (03/2016), όπου ενημερώθηκαν οι συνάδελφοι για τα δικαιωμά τους και η εταιρεία για τις υποχρεώσεις της. Έπειτα πραγματοποιήσαμε συγκέντρωση έξω από τα κεντρικά γραφεία της επιχείρησης, κοντά στο μετρό Ακρόπολης.

Παρέμβαση στο EVEREST Αγ Στεφάνου για δεδουλευμένα 4 συναδέλφων, 05&06/2016

Το εργασιακό καθεστώς στο οποίο εξαναγκάζονταν να δουλεύουν οι συνάδελφοι στα EVEREST Αγίου Στεφάνου είναι γνωστό και δεν μας προκαλεί έκπληξη: ο εργοδότης δεν καταβάλλει τις προσαυξήσεις για τις Κυριακές (75%) και τις αργίες (100%). Επιπλέον δεν πληρώνει τα δώρα του Πάσχα και των Χριστουγέννων καθώς και το επίδομα αδείας. Οι συνάδελφοι όχι μόνο παρέχουν την εργασία τους με δικά τους μηχανάκια αλλά επιβαρύνονται και με τα επιπλέον έξοδα που απαιτούν τα σέρβις, η αλλαγή λαδιών, τα σκασμένα λάστιχα και οι βενζίνες/ έξοδα κίνησης. Επίσης, έχει υπογράψει ο ίδιος τις προσλήψεις και τις συμβάσεις εργασίας των συναδέλφων, δεν δίνει αποδείξεις μισθοδοσίας και ασφαλίσει τους εργαζόμενους για πολύ λιγότερες ώρες από αυτές που πραγματικά εργάζονται. “**Τέλος**”, στο εν λόγω κατάστημα ο διανομέας επιφορτίζεται με τις δουλειές του αποθηκάρη, του καθαριστή/ιστριας και του σερβιτόρου. Ο εργοδότης απαιτεί από τους συναδέλφους να κάνουν όλη τη χαμαλοδουλειά της αποθήκης, να πηγαίνουν για ψώνια στο super market και το μανάβικο, να μαζεύουν τατραπέζια, να γεμίζουν το ψυγείο, να βγάζουν τα σκουπίδια, να σκουπίζουν και να σφουγγαρίζουν το κατάστημα και το parking.

Τέσσερις συνάδελφοι διανομείς εργαζόμενοι στο EVEREST Αγ. Στεφάνου ήρθαν σε επαφή με το σωματείο μας και ενημερώθηκαν για τα εργασιακά τους δικαιώματα. Κατόπιν, προχώρησαν σε καταγγελία για δεδουλευμένα, δώρα πάσχα και Χριστουγέννων και επιδόματα αδείας, στο Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας του Αγίου Στεφάνου. Οι συνάδελφοι διεκδικούν το αυτονόητο. Την εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας, να πληρώνονται και να ασφαρίζονται για το σύνολο της εργασίας που προσφέρουν. Το σωματείο προχώρησε σε παρέμβαση στο κατάστημα λίγες μέρες πριν το ραντεβού στο Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας.

Η απόφαση της επιθεώρησης εργασίας ήταν ουδέτερη χωρίς να δικαιώνει τους συναδέλφους, αναφέροντας πως αρμόδια είναι τα ελληνικά δικαστήρια. Δύο συνάδελφοι συνεχίζουν δικαστικά μέχρι να δικαιωθούν.

03/2016, Παρέμβαση στο café KUDU για ΑΝΑΚΛΗΣΗ ΕΚΔΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΠΟΛΥΣΗΣ.

Ο συνάδελφος Δημήτρης Σίμος προσλήφθηκε στο café KUDU στο Νέο Ψυχικό στις αρχές Μαρτίου του 2015 ως διανομέας. Επί εννέα μήνες οι εργοδότες δεν εξέφρασαν κανένα παράπονο για τον συνάδελφο. Το θετικό κλίμα όμως άλλαξε άρδην από τη στιγμή που ο εργαζόμενος συμμετείχε στις απεργίες της Γ.Σ.Ε.Ε.

Προφανώς, για τους εργοδότες στο KUDU (και όχι μόνο) η συμμετοχή των εργαζόμενων στις απεργίες αποτελεί την έσχατη ύβρη ενάντια στην ιδιωτική οικονομία και τους νόμους της ελεύθερης αγοράς και γι’ αυτό τιμωρείται με την ποινή της απόλυσης. Και είναι απόλυτα λογικό από την πλευρά των εργοδοτών να αντιδρούν με τόση λύσσα ενάντια στους απεργούς γιατί πραγματικά το δικαίωμα στην απεργία είναι το συλλογικό όπλο, που οδήγησε την τάξη μας από τους αγώνες του 19ου στις κατακτήσεις του 20ου αιώνα.

Πέραν των παραπάνω, η εργοδοσία πίεζε τον συνάδελφο να κάνει και λάντζα κάτι που ο ίδιος αρνήθηκε καθώς γνωρίζει πως για τα κατοχυρωμένα του εργασιακά δικαιώματα κάθε επιπρόσθετη εργασία συνιστά βλαπτική μεταβολή στη σύμβαση εργασίας που είχε υπογράψει.

Έτσι στις 29 Φλεβάρη, δυο μέρες πριν κλείσει ένα χρόνο εργασίας στην επιχείρηση, ο εργοδότης Κωνσταντίνος Περγινιάς του ανακοίνωσε πως δεν είναι πια στο πρόγραμμα του καταστήματος, χωρίς καμία περαιτέρω

αιτιολόγηση. Μάλιστα, όταν ο συνάδελφος δήλωσε πως θα πάει κανονικά για δουλειά καθώς δεν αποδεχόταν την απόλυση, ο Περγινιάς του απάντησε ουρλιάζοντας πως η στάση του αυτή ήταν και η αιτία για την λήξη της συνεργασίας τους. Δυο μέρες μετά, ο ίδιος εργοδότης με δικαστικό επιμελητή επέδωσε στον συνάδελφο εξώδικο με καταγγελία της σύμβασής του. Πέραν της καταγγελίας οι εργοδότες είχαν φροντίσει να διανθίσουν το εξώδικο με συκοφαντίες για να δικαιολογήσουν την απόλυση. Ισχυρίζονταν πως εξασκούσε πλημμελώς τα καθήκοντά του και πως καθυστερούσε παραγγελίες, γεγονότα που ουδέποτε συνέβησαν. Στις διαμαρτυρίες του συναδέλφου για τις ανακρίβειες και τα ψευδή που ανέγραφε το εξώδικο, ο Περγινιάς του είπε «για το καλό σου ας λήξει όλο αυτό εδώ».

Ο συνάδελφος προσέφυγε στο αρμόδιο Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας και ενημέρωσε το σωματείο για τα πεπραγμένα.

Το σωματείο πραγματοποίησε παρέμβαση στο κατάστημα τον Μάρτη του 2016 ζητώντας: **την επαναπρόσληψη του συναδέλφου και την καταβολή των εξόδων κίνησης του.**

Παρά την παρέμβαση του σωματείου και την τριμερή συνάντηση στο ΣΕΠΕ, οι εργοδότες παρέμειναν ανένδοτοι στην απόλυση του συναδέλφου.

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΟ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΑΠΟΛΥΣΗΣ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΩΝ ΓΙΑ «ΠΟΙΝΙΚΑ ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ» ΟΠΩΣ ΑΝΑΦΕΡΟΥΝ ΤΑ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΗΣ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΕΡΓΑΣΙΑΚΑ.

Το ενδεχόμενο της απόλυσης των συνδικαλιστών για «ποινικά αδικήματα» ευθυγραμμίζεται πλήρως με τις συνεχείς προσπάθειες εγκληματοποίησης, ποινικοποίησης καθώς και των μεθοδεύσεων εργοδοτών και ασφάλειας που επιδιώκουν να παρουσιάσουν το συνδικαλισμό βάσης και τους αγώνες του ως εγκληματική οργάνωση.

Επίσης, όπως έχει ήδη διαφανεί, η στρατηγική επιδίωξη κράτους και εργοδοτών στοχεύει να μετατρέψει τις παρεμβάσεις δημοσιοποίησης των εργοδοτικών αυθαιρεσιών καθώς και κάθε πράξη εργατικής αντίστασης και ταξικής πάλης σε πλημμελήματα ή και ποινικά αδικήματα όπως παράνομη συνάθροιση, παρεμπόδιση κυκλοφορίας, βιαιοπραγία, παρεμπόδιση εργασίας, συκοφαντική δυσφήμιση, ζημία από διαφυγόντα κέρδη...

Σταθερός στόχος κράτους και εργοδοτών ήταν είναι και θα είναι να μεταφερθεί η αντιπαράθεση από το εργασιακό-συνδικαλιστικό πεδίο στο ποινικό κι έτσι το οποιοδήποτε μαχητικό σωματείο να εγκλωβιστεί σε ένα ατέρμονο δικαστικό κυκεώνα. Επιπλέον, γνωρίζουν πως η επιδιωκόμενη ποινικοποίηση της ταξικής πάλης θα οδηγήσει σε οικονομική αιμορραγία αν όχι οικονομικό στραγγαλισμό τις οριζόντιες, αντιεραρχικές και αυτοοργανωμένες εργατικές δομές. Ταυτόχρονα, θα μετατρέψει τα σωματεία από πεδία θεωρητικής και πρακτικής προλε-

ταριακής ανάλυσης και δράσης σε αιχμαλώτους της δικονομίας και της δικαστικής εξουσίας. Σε περίπτωση που η παραπάνω στρατηγική στόχευση κράτους και εργοδοτών επιτευχθεί, τα σωματεία μετατρέπονται σε γόρδιο δεσμό, ο ταξικός τους ρόλος ουσιαστικά εξουδετερώνεται και το κεφάλαιο επιβάλλεται ολοκληρωτικά στο ήδη απορυθμισμένο εργασιακό πεδίο.

Επιπροσθέτως, η εδώ και δεκαετίες ενορχηστρωμένη προπαγάνδα εναντίον του συνδικαλισμού εν γένει, που έχει βρει πρόθυμους αρωγούς και στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης έρχεται να υποστηρίξει τις συνεχείς προσπάθειες ποινικοποίησης και εγκληματοποίησης. Στόχος τους ήταν και παραμένει να απαξιωθεί ο συνδικαλισμός στο κοινωνικό σώμα και να συκοφαντηθεί κάθε έννοια οργάνωσης. Με αυτό τον τρόπο μαζί με τα ξερά (παθογένειες, πελατειακές σχέσεις, κρατικοδίαιτες πολιτικές, αριβισμό, τυχολογισμό) καίγονται και τα κλωρά, δηλαδή η ακηδεμόνευτη ταξική πάλη.

Κράτος και εργοδότες δεν διστάζουν να χρησιμοποιήσουν οποιοδήποτε μέσο ενάντια στην τάξη μας και τα συμφέροντά της. Δηλητηριάζουν ανελλιπώς την κοινωνία με ψεύδη και διαστρεβλωμένη πληροφόρηση, σπέρνουν την ηττοπάθεια, εκβιάζουν με τις απολύσεις και την ανεργία, παρουσιάζουν το μνημονιακό όραμα της αστικής τάξης και

του κεφαλαίου ως μονόδρομο.

Η οικονομική αναδιάρθρωση που συντελείται με την εθνική συλλογική σύμβαση των πεντακοσίων ευρώ και τους ακόμη χειρότερους μισθούς της αγοράς, οι συνεχείς περικοπές των συντάξεων των ανθρώπων του μόχθου, η ανασφάλιση εργασία, η ανεργία, η ολοκληρωτική υποτίμηση που υφίσταται το εργατικό δυναμικό των εκατοντάδων χιλιάδων αόρατων μεταναστών εργατών που συγκροτούν το βασικό κορμό της αγροτικής οικονομίας και όχι μόνο, η πλήρης υποταγή υπό το φόβο της απέλασης ή της απόλυσης, η υποτίμηση της εργασίας και της ζωής ντόπιων και μεταναστών έχουν γίνει το περιεχόμενο και η σημαία των πανηγυρισμών κράτους και κεφαλαίου. Σε αυτή την πραγματικότητα της διαστρέβλωσης και του ψεύδους που αποθεώνει τα κατώτερα ένστικτα, που υμνεί τη ρουφιανιά, το γλύψιμο και την υποταγή, που υποδαυλίζει τον κοινωνικό κανιβαλισμό, τους μικρούς και μεγάλους καθημερινούς φασισμούς, επιλέγουμε συνειδητά να αντιτάξουμε το όραμα της αυτοοργάνωσης, της αντι-

εραρχίας και της οριζοντιότητας. Την κουλτούρα και το όραμα του συνδικαλισμού βάσης. Το ηθικό, πολιτικό, κοινωνικό και πολιτιστικό πλεονέκτημα της τάξης μας. Μιας τάξης συγκροτημένης με συνείδηση που προτάσσει σταθερά τις αξίες της. Τη συλλογικότητα, την αλληλεγγύη, την αντίσταση και την περηφάνια.

Ενάντια στις λυσσαλέες αντεργατικές μεθοδεύσεις που θα εντείνονται όλο και περισσότερο όσο η κρίση θα βαθιάει απαντάμε με την ανάδειξη του συνδικαλισμού βάσης. Απαντάμε με πάλη ταξική.

Και τότε και τώρα και πάντα...

Επαναπροσθήκη στην ACS COURIER του αγωνιζόμενου συνδικαλιστή Βάσης Αντρέα Γιαννάκη

Σύντομο Χρονικό

Ο Αντρέας προσλαμβάνεται στην ACS τον Γενάρη του 1994. Το 2007 απολύεται για την συνδικαλιστική του δράση μαζί με δύο ακόμη μέλη της ΣΒΕΟΔ που εργάζονταν στη μητρική ACS, με πρόσχημα την αλλαγή ειδικότητας και ωραρίου. Τον Μάη του 2009 επαναπροσλαμβάνεται με απόφαση του πρωτοδικείου. Συνεχίζει τη συνδικαλιστική του δράση όμως η ACS δεν παύει στιγμή να αναζητά την αφορμή που θα της ανοίξει το δρόμο για την εκ νέου απόλυση του «ενοχλητικού» συνδικαλιστή βάσης. Τον Οκτώβρη του 2010 ο συνάδελφος καταθέτει καταγγελία στο ΚΕΠΕΚ για τα ελλιπή μέτρα ασφαλείας στις κτιριακές εγκαταστάσεις της μητρικής και στα μηχανάκια. Η ACS πληρώνει πρόστιμο και αναγκάζεται να βελτιώσει τις συνθήκες. Για την εταιρεία το ποτήρι έχει πλέον ξεχειλίσει και δέκα μέρες μετά την καταγγελία ο συνάδελφος απολύεται και πάλι, αυτή τη φορά με πρόσχημα την άρνηση εργασίας λόγω της μη χρήσης του PDA. Ο συνάδελφος υπερασπιζόταν τις ενστάσεις του σωματείου και ζητούσε να μπου σε διαβούλευση καίρια ζητήματα που αφορούσαν την ακτινοβολία, την εντατικοποίηση, τον έλεγχο και την επιλεκτική αξιολόγηση που συνεπάγεται η χρήση του PDA. Παράλληλα συνέχισε να δουλεύει κανονικά, παραδίνοντας αποστολές για τις οποίες οι παραλήπτες υπέγραφαν σε λίστα και όχι στο ψηφιακό καντράν του PDA. Επιτιθέμενη, η ACS ισχυρίζεται ψευδώς πως κανένας εργαζόμενος ταχυμεταφορέας δεν μπορεί να δουλέψει χωρίς PDA και κατηγορεί τον Αντρέα για άρνηση εργασίας. Ακολουθεί το δικαστήριο του άρθρου 15 (ειδικό δικαστήριο για συνδικαλιστές)

γιατί μόνο κατ'αυτό τον τρόπο η ACS θα μπορούσε να άρει τη συνδικαλιστική ασυλία και να απαλλαγεί από τον συνάδελφο που την χρονιά εκείνη ήταν πρόεδρος της Συνέλευσης Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου (ΣΒΕΟΔ). Ο συνάδελφος χάνει πρωτόδικα αλλά και στο εφετείο, το οποίο τελικά άρει την συνδικαλιστική του ασυλία. Έτσι η ACS επιτυγχάνει την απόλυσή του. Στη συνέχεια ο συνάδελφος προσφεύγει στο Συμβούλιο της Επικρατείας το οποίο τον δικαιώνει και ακυρώνει την απόφαση του εφετείου.

Το εφετείο

Στις 28/9/2016, έξι ολόκληρα χρόνια μετά την πρωτόδικη απόφαση, το Εφετείο καλείται να επανεξετάσει την πρωτόδικη απόφαση, να άρει την αδικία και να δικαιώσει τον αγωνιζόμενο συνδικαλιστή Αντρέα Γιαννάκη. Η ακλόνητη στάση του συνάδελφου μας, είναι μια ακόμη ανυποχώρητη πράξη ταξικής αντίστασης, είναι μια ακόμη στιγμή του συλλογικού μας αγώνα για αξιοπρέπεια ενάντια στην υποτίμηση της εργασίας και της ζωής μας.

Την ημέρα του δικαστηρίου το σωματείο μας είχε καλέσει συγκέντρωση συμπαράστασης στο συνάδελφο. Το εφετείο του συνάδελφου έγινε με παρουσία πολλών αλληλέγγυων συναδέλφων. Η ACS εξακολούθησε να ισχυρίζεται ότι ο συνάδελφος δεν απολύθηκε για την συνδικαλιστική του δράση αλλά για άρνηση εργασίας, αφού χωρίς την χρήση του PDA δεν μπορεί να εργαστεί πια στη εταιρεία. Όμως ο μάρτυρας και συνάδελφος του Αντρέα για πολλά χρόνια, βεβαίωσε πως αυτός ακόμα, ύστερα από 6 χρόνια, δουλεύει χωρίς

PDA και υπάρχουν ακόμα θέσεις εργασίας χωρίς την χρήση PDA όπου θα μπορούσε να δουλεύει και ο Αντρέας. Επίσης είπε πως ο συναδέλφος μας δούλευε πάντα σωστά και το ότι συνδικαλιζόνταν ήταν ο μόνος λόγος για τον οποίο απολύθηκε. Η μάρτυρας της ACS δεν είχε τι να πει και προσπάθησε να θολώσει τα νερά λέγοντας ψέματα πως ο Αντρέας είχε μειωμένη απόδοση λόγω της μη χρήσης του PDA και επέστρεφε πίσω πολλές αποστολές, χωρίς να πει σε ποιές ημερομηνίες έγιναν αυτές οι επιστροφές.

Η απόφαση αναμένετε σύντομα. Ελπίζουμε να νικήσει ο συνάδελφος και να γυρίσει, για δεύτερη φορά, για δουλειά πίσω στην ACS συνεχίζοντας τον αγώνα για ένα ενιαίο μαχητικό σωματείο σε μητρική και franchise.

Για τους αμέτρητους συναδέλφους που σακατεύονται και χάνουν τη ζωή τους στο δρόμο εν ώρα εργασίας.

ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΜΕ ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΝΑΛΩΣΙΜΟΙ!!!

Μας εξολοθρεύουν χωρίς δισταγμό...

«Έχασε σήμερα (15/6/2016) τη ζωή του, σε τροχαίο στις 11:00 το πρωί, ο 25χρονος διανομέας Βασίλης Γιαννακόπουλος. Ήταν υπάλληλος της εταιρίας ταχυμεταφορών ACS και εργαζόταν στο κατάστημα της οδού Νοταρά. Τραυματίστηκε θανάσιμα όταν το δίκυκλο που οδηγούσε συγκρούστηκε με όχημα του δήμου πατρών.

Ο Βασίλης χάθηκε πιθανότατα κάπου ανάμεσα στα εμπόρευμα, τις επιταγές, τα τιμολόγια και τις αποδείξεις που έπρεπε και σήμερα να παραδώσει. Χάθηκε κάπου ανάμεσα στο τηλέφωνο της δουλειάς που χτυπούσε, στο δρομολόγιο που σκέφτονταν, ενώ ταυτόχρονα προσπαθούσε να ηρεμήσει τα νεύρα του από κάποια «αναποδιά της δουλειάς» που του συνέβη νωρίτερα. Σε μια δουλειά που οι πάντες (αφεντικά, πελάτες, παραλήπτες) συνηγορούν στο να είσαι πάντα βιαστικός, η οδήγηση καταλήγει να γίνεται μηχανικά, με ότι κι αν σημαίνει αυτό... Η ειρωνεία είναι πως συγκρούστηκε με άνθρωπο που επίσης δούλευε εκείνη τη στιγμή. Κάπου εκεί ανάμεσα χάθηκε ο Βασίλης...» Αναδημοσίευση από το διαδίκτυο.

Στις 24 Ιούλη 2016 στην Αγία Βαρβάρα, ένας νέος άνθρωπος ο Βασίλης Σ., μόλις 17 χρονών, ενώ εργαζόταν σε γνωστό ψητοπωλείο της περιοχής έχασε τη ζωή του, μετά από σύγκρουση με άλλο μηχανάκι. Παρόλο που ο νεαρός συνάδελφος ντελιβεράς σκοτώθηκε εν ώρα εργασίας, ο αδιάστακτος εργοδότης ενδιαφέρθηκε να εξαφανίσει το κουτί με την επιγραφή της επιχείρησης, η τροχαία δεν ενδιαφέρθηκε να το ψάξει παραπάνω, όπως και κανείς άλλος στην περιοχή- το δυστύχημα έγινε σε κεντρικούς δρόμους 15:30 το μεσημέρι- εγκαθιστώντας μια ομερτά, που κανείς δεν δείχνει διατεθειμένος να σπάσει. Στα τοπικά διαδικτυακά σάιτ αναφέρεται ως τροχαίο- πλην μίας εξαιρέσεως- συναινώντας και αυτά στην ομερτά.

Όσοι και όσες εργαζόμαστε πάνω σε μηχανάκια, φεύγουμε από το σπίτι μας για δουλειά και δεν ξέρουμε πως και αν θα γυρίσουμε σπίτι μας. Ο κλάδος μας έχει την θλιβερή πρωτιά σε εργατικά ατυχήματα και δυστυχήματα αν και αυτοί οι αριθμοί δεν αναγράφονται σε καμία στατιστική. Πολλοί συνάδελφοι σακατεύονται και κάποιοι αφήνουν στην άσφαλτο την τελευταία τους πνοή για 3 με 4 ευρώ την ώρα.

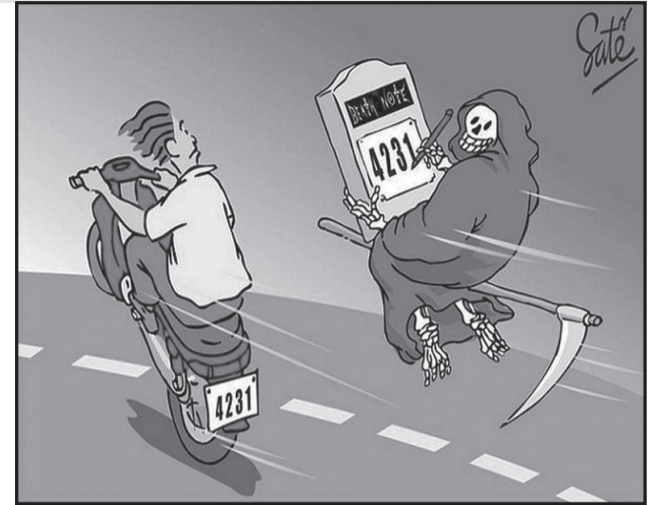
Για αυτή την κατάσταση κανείς από αυτούς που μας εκμεταλλεύονται καθημερινά δε νοιάζεται, αντιθέτως αδιαφορούν χαρακτηριστικά. Για τα αφεντικά και το κράτος είμαστε αναλώσιμοι, τα παπιά με τα παιδιά. Κανείς από

αυτούς δεν πρόκειται να ιδρώσει για τους συνάδελφους που χάνονται κάθε χρόνο. Αυτό είναι δεδομένο ειδικά στην εποχή των μνημονίων. Όπως είναι δεδομένα η πίεση και το άγχος της δουλειάς, οι φωνές του αφεντικού, η απειλή της απόλυσης, οι κακοτεχνίες στους δρόμους, οι απρόσεκτοι οδηγοί, οι άσχημες καιρικές συνθήκες, η έλλειψη μέσων ατομικής προστασίας...

Έχουν φτάσει καταγγελίες στο σωματείο από συναδέλφους που τους έχει συμβεί ατύχημα πως ακόμα και η τροχαία κάνει πως δεν βλέπει το κουτί ή τη τσάντα και δεν καταγράφει το ατύχημα ως εργατικό αλλά ως τροχαίο. Δείχνοντας με το πιο ωμό τρόπο το παραπάνω μας ισχυρισμό: Για κράτος και αφεντικά είμαστε αναλώσιμοι. Συνεισώστικα σε εμάς τους ίδιους πέφτει το «βάρος» να παραμένουμε ζωντανοί!

Το σωματείο έχει πάγιο αίτημα να παρέχονται από τους εργοδότες Μεσα Ατομικής Προστασίας (ΜΑΠ), που περιλαμβάνουν: κράνος, μπότες, μπουφάν μηχανής, παντελόνι, γάντια με κόκκαλα, αδιάβροχο.

Κάποιοι από εμάς δεν καταλαβαίνουν ούτε αυτό. Υπάρχουν συνάδελφοι, ανάμεσα σε αυτούς αρκετοί νεαρότεροι, που δεν φοράνε ούτε κράνος, οδηγούν γρήγορα, απρόσεκτα λες και οδηγούν σε βίντεο παιχνίδι. Άλλοι πάλι, τρέχουν να παραδώσουν περισσότερες παραγγελίες από τους άλλους συναδέλφους τους για να πάρουν πιο πολλές βάρδιες, μπουρμπουάρ και τα μπράβο από το αφεντικό. Και όλα αυτά για 3 με 4 ευρώ την ώρα, όχι πως θα άξιζε να βάζουμε το κεφάλι μας στο ντορβά για οποιοδήποτε ποσό, αλλά το χαμηλό μεροκάματο δεν ανεβαίνει με γρήγορη και συνεπώς απρόσεκτη οδήγηση για να κερδίσουμε περισσότερα φιλοδωρήματα ή με τις περισσότερες ώρες που προκαλούν

κούραση και εξάντληση. Το μεροκάματο αυξάνει με διεκδικήσεις και αγώνες. Όχι αγώνες ταχύτητας κατά τη διάρκεια της βάρδιας, αλλά συλλογικούς αγώνες για τα αυτονόητα, όπως να πληρώνουν τ' αφεντικά βενζίνες και σέρβις στα μηχανάκια μας.

Υπάρχουν και άλλοι συνάδελφοι που ισχυρίζονται πως δεν δηλώνουν οι ίδιοι στην τροχαία το ατύχημα ως εργατικό, επειδή το αφεντικό είναι ξηγημένο... Δεν παρέχει μηχανάκι, δεν πληρώνει βενζίνες, δεν πληρώνει σέρβις, δαγκώνει από τα ένσημα, δεν πληρώνει δώρα, υπερωρίες, νυχτερινή εργασία (μετά τις 22:00 το βράδυ προσαύξηση 25%) ή κυριακάτικη εργασία (προσαύξηση 75%) ενώ όποιος τολμήσει και απεργήσει απολύεται. Μπορούν να μας εξηγήσουν που βλέπουν τη ξήγα; Να ξεκαθαρίσουμε συνάδελφοι, πως με τα αφεντικά δεν είμαστε ούτε φίλοι, ούτε μια οικογένεια. Μας δίνει η μισθωτή σχέση εργασίας και δουλεύουμε για να επιβιώσουμε.

Όσο αδιαφορούμε για την ίδια μας τη ζωή, δουλεύοντας χωρίς να σεβόμαστε τον εαυτό μας, χωρίς αξιοπρέπεια, τρέχοντας να προλάβουμε περισσότερες παραδόσεις, τόσο θα υπάρχουν συνάδελφοι που θα γίνονται θλιβερά στατιστικά εργατικών ή τροχαίων ατυχημάτων. Ο Βασίλης και ο Βασίλης είναι δύο από τους πολλούς που κάθε χρόνο πεθαίνουν στο δρόμο δουλεύοντας. Δύο από τους δεκάδες συναδέλφους που δεν θα έχουμε την ευκαιρία να γνωρίσουμε και να μιλήσουμε, ενώ οι κοντινοί τους άνθρωποι μένουν πίσω

ΕΓΙΝΕ Ή ΜΗΠΩΣ ΟΧΙ;

Για το εργατικό δυστύχημα που συνέβη στις 24 Ιούλη 2016 στην Αγία Βαρβάρα και σκοτώθηκε ο συνάδελφος Βασίλης Σ.

Ήταν Ιούνιος, Αύγουστος ή μήπως Ιούλιος; Αλλά τι σημασία έχει;

Ήταν κούριερ, εξωτερικός ή μήπως διανομέας; Αλλά τι σημασία έχει;

Δούλευε σε καφετέρια, πιτσαρία ή μήπως σουβλατζίδικο; Αλλά τι σημασία έχει;

Ήταν 50, 30 ή μήπως 17; Αλλά τι σημασία έχει;

Έγινε στο Παγκράτι, στη Νέα Ιωνία ή μήπως στην Αγία Βαρβάρα; Αλλά τι σημασία έχει;

Τελικά τι έχει σημασία;

Σημασία τελικά έχει ότι συμβαίνει. Και μάλλον αυτό δεν συνέβη και ποτέ. Κανένας 17χρονος διανομέας, χωρίς δίπλωμα, δεν σκοτώθηκε στην Αγία Βαρβάρα. Κανένας εργοδότης δεν έστειλε να πάρουν γρήγορα το κουτί με τη διεύθυνση του μαγαζιού. Κανένας δεν μιλάει για εργατικό δυστύχημα.

Έτσι κι αλλιώς φαντάσματα είμαστε μέσα στη πόλη. Χωρίς ασφάλεια, χωρίς ωράριο, χωρίς μισθούς, παντός καιρού, και αναλώσιμοι, συνάδελφοι...

Πάνω απ' όλα αναλώσιμοι...

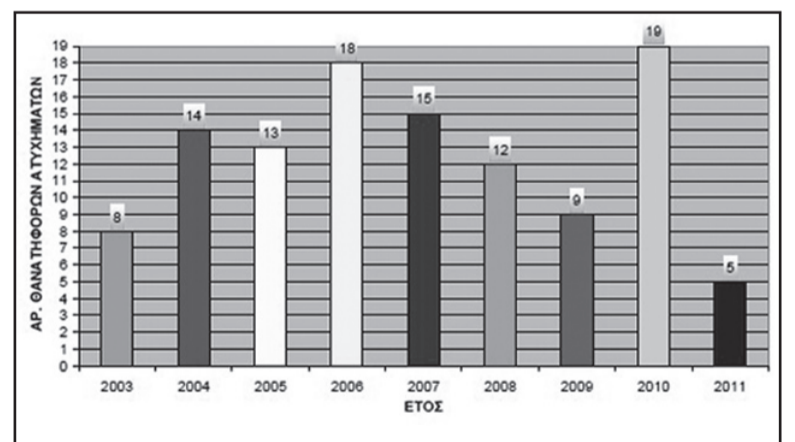
Πριν από χρόνια θα μας πετάγανε στη θάλασσα αν πεθαίναμε την ώρα που κάναμε κουπί. Θα μας έθαβαν στο βουνό αν σκοτωνόμασταν σε ένα ορυχείο. Ένας εργάτης νεκρός περίπου κάθε 2 μέρες.

Σκεφτείτε αν έχει αλλάξει κάτι.

Συνάδελφοι, αν θέλουν να μας γυρίσουν στο μεσαίωνα, να φροντίσουμε να τους πάρουμε μαζί μας.

Προς όλους τους ενδιαφερόμενους: Τα φαντάσματα ξέρουν από σκοτάδι.

Υ.Γ: Ρε συνάδελφοι, εσείς που όταν σας σταματήσαμε και σας ρωτήσαμε τι έγινε, μας είπατε ότι ήταν θέλημα θεού, μήπως τελικά έχετε για θεό σας τον εργοδότη; Στο ίδιο μαγαζί δουλεύατε με το παιδί. Πως νιώθετε τώρα; Έστω κι αν συμφωνήσουμε με τα λόγια σας, εμείς είδαμε και το θέλημα του εργοδότη να κρατήσει τα στόματα σας κλειστά για το τι πραγματικά συνέβη εκείνη τη μέρα.

Άρειος Πάγος & Εργατικά Ατυχήματα

Το Μάρτι του 2016 εξεδώθησαν δύο αποφάσεις του άρειου Πάγου, για ισάριθμα εργατικά ατυχήματα, εκ των οποίων το ένα θανατηφόρο, που φανερώνουν ξεκάθαρα, πόσο αναλίστοιμοι είμαστε ως εργαζόμενοι και πόσο απροστάτευτοι είμαστε ακόμα και από τον «αδέκαστο» νόμο. Η πρώτη απόφαση κρίνει συνυπαιτιότητα του εργαζομένου σε εργατικό ατύχημα, ανοίγοντας το δρόμο στους εργοδότες να διεκδικούν αποζημίωση από τους εργαζομένους, ενώ η δεύτερη κρίνει τη συνυπαιτιότητα του εργαζομένου σε εργατικά δυστυχήματα.

Ειδικότερα, ο Άρειος Πάγος εξετάζοντας υπόθεση του 2011 σχετικά με οδηγό νταλίκας που έχασε τον έλεγχο του οχήματος και προσέκρουσε στο μεταλλικό κιγκλίδωμα με αποτέλεσμα να καταστραφεί το φορτίο (γαλακτομικά), η νταλίκια να τυλιχτεί στις φλόγες, ενώ, ευτυχώς, ο οδηγός πρόλαβε να βγει ζωντανός. Το ατύχημα συνέβη στην Ιταλία. Η νταλίκια, ιδιοκτησίας ελληνικής εταιρείας κινούνταν μεταχύτητα 90 χιλιομέτρων την ώρα όταν ξέφυγε από την πορεία της. Ο Άρειος Πάγος, υιοθέτησε την απόφαση του Εφετείου, κρίνοντας πως ο οδηγός της νταλίκας δεν εκτέλεσε την εργασία του με επιμέλεια ως όφειλε και για αυτό ευθύνεται για τη ζημιά που προκάλεσε στον εργοδότη του. Το ποσοστό συνυπαιτιότητάς του στο ατύχημα αναγνωρίστηκε στο 99%.

Όπως αναφέρεται στην απόφαση: «Υπαίτιος του ατυχήματος και των συνεπειών που προκλήθηκαν από αυτό είναι ο οδηγός του οχήματος, καθόσον αυτός παρότι έμπειρος και ικανός ασχολούμενος επαγγελματικά με την οδήγηση φορτηγών, επέδειξε αμέλεια κατά την εκτέλεση ελιγμού προς τα αριστερά και δεν

συγκράτησε το όχημα που οδηγούσε, κατά τρόπο ώστε αυτό να παραμείνει κινούμενο εντός της αριστερής λωρίδας κυκλοφορίας, αλλά έχασε τον έλεγχο αυτού, τον οποίο δεν ανέκτησε, με τις περαιτέρω συνέπειες...».

Ο εργαζόμενος υποστήριξε πως τα λάστιχα που είχαν τοποθετηθεί στην νταλίκια ήταν προβληματικά και για αυτό έχασε τον έλεγχο του οχήματος. Ένα μέλος του δικαστηρίου, που μειοψήφησε, στήριξε τον οδηγό υπογραμμίζοντας πως δεν μπορεί να υπάρξει απόλυτη συνυπαιτιότητα του εργαζομένου σε ένα εργατικό ατύχημα καθώς «ο εργοδότης με την αντιπαροχή του αμείβει την εργασία και όχι την ανάληψη κινδύνου». «Ο μισθός που λαμβάνει ο εργαζόμενος δεν αντισταθμίζει τους κινδύνους ζημιών στους οποίους αυτός εκτίθεται κατά την εκτέλεση της εργασίας του, μέσα σε συνθήκες ή καταστάσεις πίεσης τις οποίες αποκλειστικά διαμορφώνει και επηρεάζει ο εργοδότης. Ακόμη και για τον πιο επιμελή και ευσυνείδητο εργαζόμενο ενδέχεται να καταστεί αναπόφευκτη μια στιγμιαία καλάρωση της προσοχής με εντελώς δυσανάλογες συνέπειες», σημείωσε.

Η δεύτερη απόφαση του Αρείου Πάγου, αναγνωρίζει υψηλό ποσοστό συνυπαιτιότητας σε έναν 41χρονο οδηγό νταλίκας για το θάνατό του εν ώρα εργασίας!!! Ο οδηγός έχασε τη ζωή του σε εργατικό ατύχημα ενώ εκτελούσε το δρομολόγιο από το Ζάκρο Καρδίτσας στον Ταύρο Αττικής μεταφέροντας γάλα. Το όχημα ξέφυγε από την πορεία του και έπεσε στον γκρεμό με αποτέλεσμα ο εργαζόμενος να πεθάνει. Οι γονείς και τα αδέρφια του 41χρονου προσέφυγαν στη δικαιοσύνη διεκδικώντας αποζημίωση και υποστηρίζοντας πως ο θάνατός του οφείλεται

σε υπαιτιότητα του εργοδότη. Όπως υποστήριξαν, η εταιρεία τον ανάγκαζε να εκτελεί συνεχές δρομολόγιο πέρα του νόμιμου ωραρίου εργασίας, επί οκτώ ώρες κάθε μέρα, χωρίς ξεκούραση. Μάλιστα στην προσφυγή τους σημείωναν πως ο 41χρονος φοβούμενος μη χάσει τη δουλειά του εργαζόταν νυχθημέρον.

Συνθήκες και καθεστώς εργασίας που είναι γνώριμο σε όλους μας. Η εργοδοσία ισχυρίστηκε πως ο θάνατος του οδηγού οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στον ίδιο καθώς δεν φορούσε ζώνη ασφαλείας! Δηλαδή, σύμφωνα με την εργοδοσία, αν ένα όχημα πέσει στον γκρεμό, ο οδηγός έχει πιθανότητες να σωθεί αν φοράει ζώνη και είναι ξάδελφος του σούπερ μαν προσθέτουμε εμείς ή πρωταγωνιστής σε χολιγυτιανή ταινία.

Η πρώτη απόφαση κρίνει συνυπαιτιότητα του εργαζομένου σε εργατικό ατύχημα, ανοίγοντας το δρόμο στους εργοδότες να διεκδικούν αποζημίωση από τους εργαζομένους, ενώ η δεύτερη κρίνει τη συνυπαιτιότητα του εργαζομένου σε εργατικά δυστυχήματα.

Το εφετείο έκρινε πως η εταιρεία ευθύνεται για το θάνατό του εργαζομένου σε ποσοστό 60% επειδή τον ανάγκαζε να εργάζεται κατά παράβαση του ωραρίου, ενώ σε ποσοστό 40% ευθύνεται ο ίδιος καθώς δεν φορούσε ζώνη όπως όφειλε. Άρα βάσει της απόφασης του Εφετείου η εταιρεία θα πρέπει να αποζημιώσει την οικογένεια σε ποσοστό 60%.

Ωστόσο ο Άρειος Πάγος ανέτρεψε εν μέρει την απόφαση του Εφετείου με το σκεπτικό πως στην απόφασή του δεν παραθέτει στοιχεία που να δικαιολογούν την κόπωση του θανόντος, γεγονός που θα ενίσχυε τον ισχυρισμό της εξάντλησης και των μειωμένων αντανακλαστικών του.

Ο Άρειος Πάγος στην απόφασή του σημειώνει πως ο οδηγός πράγματι εργάστηκε καθ' υπέρβαση του νόμιμου ωραρίου εργασίας του, ωστόσο μόνο κατά 3,5 ώρες και μόνο κατά την ημέρα που έλαβε χώρα το δυστύχημα. Σύμφωνα με το ανώτατο δικαστήριο από αυτό «δεν επάγεται, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, λόγω και της ολιγόωρης απασχόλησης του θανόντος κατά τις δύο προηγούμενες ημέρες του δυστυχήματος αλλά και της μη απασχόλησής του τέσσερις ημέρες πριν τον θάνατό του,

τέτοιο αποτέλεσμα». Έτσι ο Άρειος Πάγος επέστρεψε την υπόθεση στο Εφετείο για νέα κρίση...

Συμπεράσματα

Με την πρώτη απόφαση ο Άρειος Πάγος δίνει τη δυνατότητα στους εργοδότες να διεκδικούν πλήρη αποζημίωση από τους εργαζομένους τους για ζημιές που μπορούν να συμβούν εν ώρα εργασίας, αν αποδειχθεί πως αυτές προκλήθηκαν από λάθος τους ίδιου του εργαζομένου, χωρίς καν να λαμβάνουν υπόψη τους το πραγματικό καθεστώς εργασίας που βιώνουμε εμείς οι εργαζόμενοι!!!

Με την δεύτερη ορίζει πως ο εργαζόμενος φταίει για τον θάνατό του. Δεν φταίνει τα εξαντλητικά ωράρια, οι απειλές της απόλυσης, η κακή συντήρηση των οχημάτων, τα ανεπαρκή μέτρα ασφαλείας, η πίεση και το άγχος. Φταίει ο εργαζόμενος που προσπαθεί να ανταπεξέλθει σε όλα τα παραπάνω.

Οι ανώτατοι δικαστές, έχοντας μείνει ανέγγιχτοι από τα μνημόνια, εισπράττοντας παχυλούς μισθούς (ο μισθός του αρεοπαγίτη ορίζεται στα 3.307 ευρώ και του προέδρου στα 4.134 ευρώ/ μήνα- οι μισθοί τους αυξήθηκαν μέσα στον καιρό των μνημονίων), χωρίς να έχουν δουλέψει ποτέ στο δρόμο, χωρίς να έχουν νιώσει ποτέ τον καθημερινό εκβιασμό της απόλυσης και της εργασίας, από την αφ' υψηλού θέση της εξουσίας που κατέχουν, έτσι «απλά» μέσα από μια απόφαση, ορίζουν πως οι εργαζόμενοι πρέπει να πληρώνουν όχι μόνο με την ίδια τους τη ζωή τα λάθη, τις παραλείψεις και τις απαιτήσεις των εργοδοτών, αλλά και από τα πενιχρά τους εισοδήματα να αποζημιώνουν τους εργοδότες.

Να δούμε τι ισχύει στην δική μας περίπτωση, των κούριερ, ντελιβεράδων και εξωτερικών υπαλλήλων. Οι κίνδυνοι στο δρόμο είναι αναρίθμητοι, τα μέσα ατομικής προστασίας ένα σύντομο ανέκδοτο, η πίεση, το άγχος και ο φόρτος της εργασίας «ασήκωτα» και κυριαρχεί η ανασφάλιστη εργασία. Αν δεν προστατεύουμε εμείς οι ίδιοι τους εαυτούς μας θα συνεχίζουμε να βάζουμε με αίμα την άσφαλτο και οι εργοδότες μας θα μας ζητούν και αποζημίωση για το φάκελο που δεν πήγε, για τον πελάτη που δεν θα φάει, για το καθήκον που δεν εκτελέστηκε...

**ΤΑ ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ
ΕΙΝΑΙ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ
ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ**

Πέντε προτάσεις που κάνει ο Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων στην κυβέρνηση και η προλεταριακή τους μετάφραση.

▶ Πέντε προτάσεις για τη βελτίωση της δημόσιας διοίκησης υπέβαλε αντιπροσωπεία του ΣΕΒ, σε συνάντηση που πραγματοποιήθηκε με τον αναπληρωτή υπουργό Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, αρμόδιο για τη Διοικητική Μεταρρύθμιση Γιώργο Κατρούγκαλο. Οι προτάσεις αυτές περιλαμβάνουν:

▶ Την αναβάθμιση των πληροφοριακών συστημάτων της δημόσιας διοίκησης και των παρεχόμενων υπηρεσιών προς πολίτες και επιχειρήσεις μέσω της χρήσης Τεχνολογιών Πληροφορικής

▶ Την ενίσχυση της διαβούλευσης και των θεσμών διαφάνειας και δημόσιας λογοδοσίας κατά τη νομοθέτηση- Τη βελτίωση του συστήματος παραγωγής πολιτικών και ρυθμίσεων (ατζέντα για την καλή νομοθέτηση).

▶ Τον κεντρικό συντονισμό και την άρση των εμποδίων για την αξιοποίηση των πρακτικών εξωτερικής ανάθεσης ως εργαλείο αύξησης των υπηρεσιών προστιθέμενης αξίας σε πολίτες και επιχειρήσεις

▶ Πρόγραμμα ανάπτυξης ανθρώπινου δυναμικού για τη διαμόρφωση μιας «νέας γενιάς» δημοσίων λειτουργών που στηρίζουν την ανάπτυξη και την επιχειρηματικότητα.

▶ Η αντιπροσωπεία του ΣΕΒ, με επικεφαλής τον πρόεδρο του Θεόδωρο Φέσσα, έθεσε επίσης υπόψη του κ. Κατρούγκαλου την πρόταση του Συνδέσμου για ένα Εθνικό Πρόγραμμα βελτίωσης του Επιχειρηματικού Περιβάλλοντος, καθώς και για δημιουργία εθνικού συμβουλίου για τη διοικητική μεταρρύθμιση με τη συμμετοχή των Κοινωνικών Εταίρων και στόχο την υλοποίηση συντονισμένων δράσεων για τη μείωση του διοικητικού και ρυθμιστικού βάρους των επιχειρήσεων.

Και η προλεταριακή μετάφραση των παραπάνω:

Πέντε προτάσεις για τη βελτίωση της δημόσιας διοίκησης προκειμένου να εξυπηρετούν ακόμη καλύτερα τα συμφέροντα των βιομηχάνων, επιχειρηματιών και εργοδοτών υπέβαλε αντιπροσωπεία του ΣΕΒ, σε συνάντηση που πραγματοποιήθηκε με τον κ. Γιώργο Κατρούγκαλο. Οι προτάσεις αυτές περιλαμβάνουν:

Τον κ. Φέσσα ως πρόεδρο, πρώτο πωλητή και πλασιέ του ΣΕΒ, της ACS αλλά και της INFOQUEST να πουλάει απευθείας υπηρεσίες, δηλαδή πληροφοριακά συστήματα και τεχνολογίες πληροφορικής.

Την ενίσχυση της διαβούλευσης (με τους βιομήχανους, τους επιχειρηματίες και τους εργοδότες) των θεσμών διαφάνειας προκειμένου να έχουν πλήρη εικόνα της πολιτικής της εκάστοτε κυβέρνησης και της δημόσιας λογοδοσίας προκειμένου να μπορούν να παρεμβαίνουν και να κατευθύνουν τους νομοθέτες κατά τη διάρκεια της νομοθέτησης. Ποιος ο λόγος να τρέχεις να αλλάξεις ένα νόμο όταν μπορείς να τον φέρεις απευθείας στα μέτρα σου;

«Κάλλιο γαϊδουρόδενο παρά γαϊδουρογύρευε» Παλιά παροιμία του ΣΕΒ.

Τη βελτίωση του συστήματος παραγωγής πολιτικών και ρυθμίσεων προς όφελος των βιομηχάνων, επιχειρηματιών και εργοδοτών (ατζέντα για την καλή νομοθέτηση υπέρ του εργοδότη).

Τον από κοινού με την κυβέρνηση κεντρικό συντονισμό για την άρση των εμποδίων όπως την απελευθέρωση των απολύσεων προκειμένου ο Φέσσας και οι όμοιοι του να

μπορέσουν να ξεφορτωθούν του παλιού και ακριβούς εργαζόμενους από τις επιχειρήσεις τους και να συνεργαστούν με εργολάβους που εξασκούν πρακτικές εξωτερικής ανάθεσης δηλαδή να νοικιάζουν εργαζόμενους με μπνιαιές συμβάσεις χωρίς δικαιώματα. Η αύξηση των υπηρεσιών προστιθέμενης αξίας όσο αφορά τους πολίτες θα είναι μια εργολαβική πρόσληψη των 300 ευρώ στο σκλαβοπάζαρο της επισφάλειας ενώ η αύξηση των υπηρεσιών προστιθέμενης αξίας όσο αφορά τις επιχειρήσεις θα είναι η περαιτέρω μείωση του κόστους εργασίας.

Όσο για το πρόγραμμα ανάπτυξης ανθρώπινου δυναμικού για τη διαμόρφωση μιας «νέας γενιάς» δημοσίων λειτουργών που στηρίζουν την ανάπτυξη και την επιχειρηματικότητα...

Σαν ανέκδοτο δεν ακούγεται;

Τέλος, η αντιπροσωπεία του ΣΕΒ, με επικεφαλής τον κ. Φέσσα, έθεσε επίσης υπόψη του κ. Κατρούγκαλου την πρόταση του Συνδέσμου για ένα Εθνικό Πρόγραμμα βελτίωσης του Επιχειρηματικού Περιβάλλοντος όπου το μνημόνιο θα εφαρμόζεται εσαεί προς όφελος των

αφεντικών, καθώς και για δημιουργία εθνικού συμβουλίου για τη διοικητική μεταρρύθμιση που θα μειώνει τα πολιτικά, κοινωνικά και εργατικά δικαιώματα, με τη συμμετοχή των Κοινωνικών Εταίρων δηλαδή των πάσης φύσεως εργοδοτικών συμπεριλαμβανομένων των ελεγχόμενων συνδικαλιστών σε επιχειρησιακά και κλαδικά σωματεία, ΕΚΑ και ΓΣΕΕ και στόχο την υλοποίηση συντονισμένων δράσεων για τη μείωση του διοικητικού και ρυθμιστικού βάρους των επιχειρήσεων, τη περαιτέρω μείωση του κόστους της εργασίας εν γένει είτε με την εισαγωγή νέων τεχνολογιών είτε με την περαιτέρω εντατικοποίηση της εργασίας μέσω της επιβολής νέων τεχνολογιών.

«Τα Ρ.Δ.Α δείχνουν το δρόμο!» Παλιό συνδικαλιστικό σύνθημα των πάντα πρόθυμων κοινωνικών εταίρων».

Εκτός, κι αν πιστεύετε πως ήρθε το τέλος των μνημονίων ή πως ο Φέσσας, συναντήθηκε με τον Κατρούγκαλο για να υπερασπιστεί τα συμφέροντα της εργατικής τάξης!

Η πρώτη αρετή του εργάτη είναι η υπακοή...

ΟΑΕΔ ή αλλιώς: Η εκμετάλλευση δεν έχει όριο

Οργανισμός Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ) έχει αναλάβει εδώ και καιρό τη διαχείριση μεγάλου μέρους της εργατικής τάξης, επιφορτισμένος φυσικά με το κομμάτι που παραμένει αποκλεισμένο από την εργασία, τους ανέργους. Επιφυλάσσοντας για τους τελευταίους, νέες συνθήκες εκμετάλλευσης, ξεζουμίσματος και εργασιακής πειθάρχησης. Για να δούμε όμως από ποια υλικά(καθάρματα) αποτελείται μια καλή συνταγή διαχείρισης της εργατικής εκμετάλλευσης(ΟΑΕΔ). Στο διοικητικό συμβούλιο του ΟΑΕΔ θα βρούμε 5 εκπροσώπους της κυβέρνησης, 4 "εκπροσώπους των μισθωτών" (Γ.Σ.Ε.Ε) από τους οποίους ο ένας καταλαμβάνει τη μία θέση αντιπροέδρου, 5 εκπρόσωποι των εργοδοτών(Σ.Ε.Β., Ε.Σ.Ε.Ε., ΓΣΕΒΕΕ, ΣΕΤΕ) από τους οποίους ο ένας επίσης καταλαμβάνει τη θέση αντιπροέδρου και 2 εκπρόσωποι-μαϊντανοί των υπαλλήλων του ΟΑΕΔ. Εξαρχής γίνεται αντιληπτό ότι ο οργανισμός αυτός όπως και το διοικητικό του συμβούλιο δεν φιάχτηκαν για την προάσπιση των συμφερόντων των εργαζομένων, αλλά για την προάσπιση των συμφερόντων κάθε λογής αφεντικών, μικρών ή μεγάλων.

Πάνω σε αυτό το μοτίβο βασίζεται και το υπουργείο Εργασίας σε συνεργασία με τον ΟΑΕΔ και διάφορα επιμελητήρια και σκέφτεται να μετατρέψει το επίδομα ανεργίας σε επίδομα εργασίας. Να δημιουργήσει δηλαδή ένα πρόγραμμα για 10.000 ανέργους διάρκειας 12 μηνών, σύμφωνα με το οποίο το επίδομα ανεργίας θα μετατραπεί σε επίδομα εργασίας ως

προς την κάθε επιχείρηση, η οποία θα καλύπτει το υπόλοιπο ποσό ώστε ο εκμεταλλεόμενος(ωφελούμενος κατά ΟΑΕΔ) να λαμβάνει το βασικό μισθό. Τα αφεντικά δηλαδή, θα πληρώνονται για να κερδοφορούν, από τα δικά μας ταμειακά αποθέματα, που έχουν πληρωθεί από εμάς και προορίζονταν για εμάς.

Θέλουμε μια νέα σχέση με τον επιχειρηματικό κόσμο. Με αυτή τη φράση η διοικήτρια του ΟΑΕΔ κ. Καραμεσίνη

μας κάνει ξεκάθαρο, το ρόλο αυτής και του φορέα που ηγείται. Η μετάφραση απλή: Θα κάνουμε τα πάντα για να αυξήσουν τα αφεντικά τα κέρδη τους τους. Για τους εργαζόμενους/ενες δεν μας καίγεται καρφί. Εξάλλου, ξέρουμε από πρώτο χέρι ότι όταν ακούμε επιχειρηματικότητα σημαίνει ακόμα περισσότερο κακοπληρωμένη εργασία. Σημαίνει ότι θα μας κάτσουν ακόμα περισσότερο στο σβέρκο. Σημαίνει ότι το εργασιακό μας παρόν και μέλλον δεν είναι αβέβαιο όπως συνηθίζουμε να λέμε, αλλά προσχεδιασμένο και τρομακτικό.

Η κ. Καραμεσίνη συνεχίζει κυνικά ξανά και λέει. «Υπήρξε μία πρώτη ανταλλαγή απόψεων σε θέματα τα οποία αφορούν τον ΟΑΕΔ, τα προγράμματά του, αλλά και τη νέα σχέση που θέλει να αναπτύξει με τις επιχειρήσεις. Οι επιχειρηματικοί φορείς μέσα από τις τριτοβάθμιες οργανώσεις τους εκπροσωπούνται ήδη στο Διοικητικό Συμβούλιο του ΟΑΕΔ και έχουμε στενή συνεργασία, διότι ασκούν τον έλεγχο και παίρνουμε τις αποφάσεις από κοινού για όλα τα θέματα που αφορούν τον ΟΑΕΔ» Με λίγα λόγια δηλαδή, τα αφεντικά κάνουν κουμάντο στο πως μας εκμεταλλεύονται, πως ρίχνουν την εργασιακή μας δύναμη και πως υποβαθμίζουν τις ζωές μας. Ξεδιάντροπα, μέσα από έναν κρατικό φορέα που δεν έχει καμία εκπροσώπηση από τους ίδιους τους παθόντες/ούσες εργάτες/τριες, αφού αυτή των 4 ξεπουλημένων μελών της Γ.Σ.Ε.Ε στο διοικητικό συμβούλιο μόνο ως κοροϊδία και κακόγουστο αστείο μπορεί να εκληφθεί.

Τα ενυπόγραφα κείμενα είτε αφορούν προσωπικές απόψεις, είτε απόψεις επιτροπών εργαζομένων σε χώρους εργασίας, εκφράζουν τις θέσεις των υπογραφόντων και όχι κατ' ανάγκη τις θέσεις της ΣΒΕΟΔ.

Επικοινωνήστε μαζί μας με κείμενα, καταγγελίες, απόψεις, φωτογραφίες, σκίτσα ή περάστε μια βόλτα για ένα καφέ και κουβεντούλα κάθε Σάββατο μετά τις 18:00 στη διεύθυνση: Ομήρου Σκυλίτση 10, Εξάρχεια, τηλέφωνο επικοινωνίας: 6946747244. Για τους χαϊ-τεκ στείλτε: info@sveod.gr ή σερφάρεται στο σαιτ μας: www.sveod.gr

